Dr. Sefer al-Havali

Istinito obećanje ...

LAŽNO OBEĆANJE

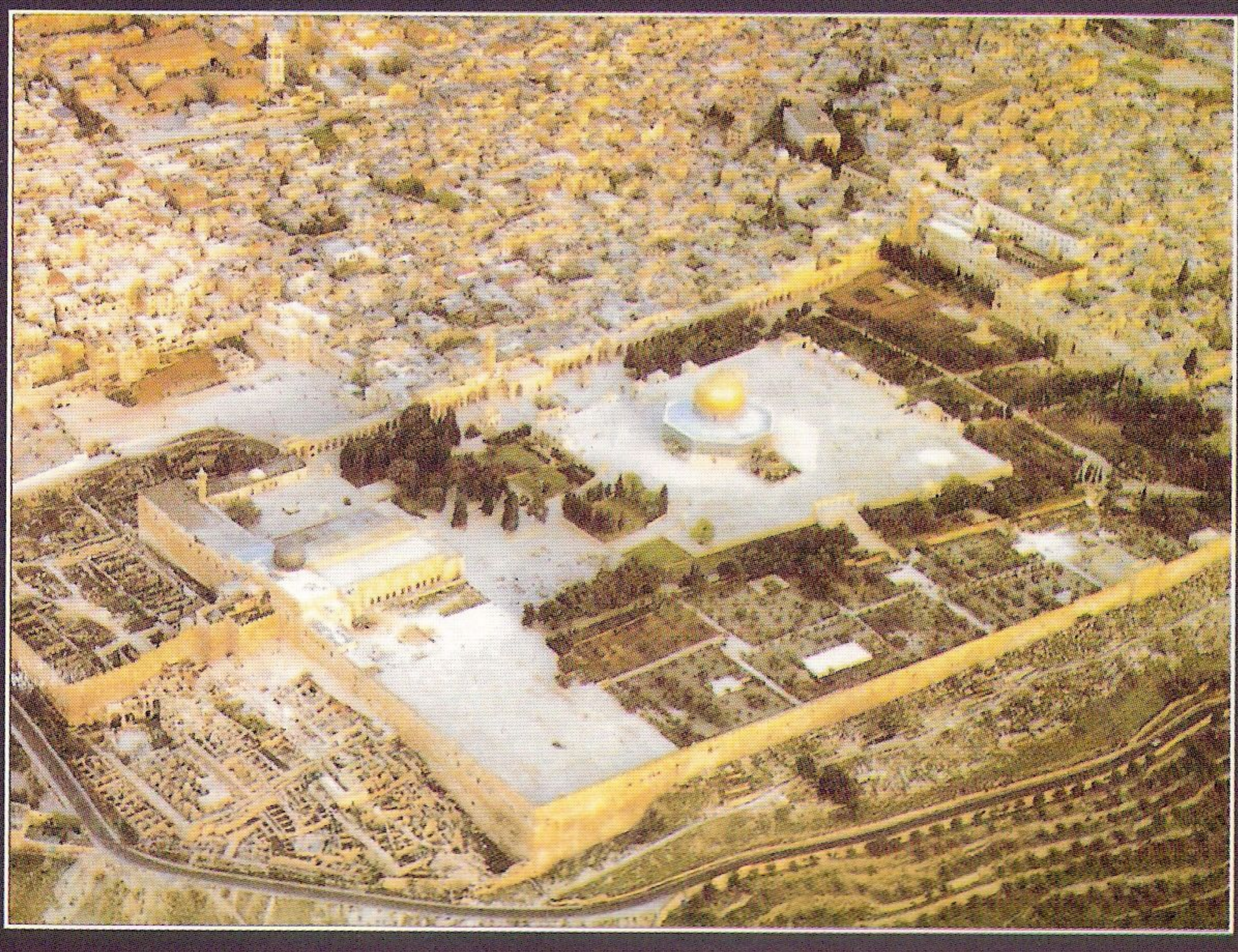

KUDS

između istinitog i lažnog obećanja

Prijevod

Dževad Hot
Muamer Škrijelj

Dr. Sefer el-Havali

Kuds

između istinitog i lažnog obećanja

redgovor

Ono o čemu ćemo govoriti nije daleko od naše vakodnevice. Svakoga dana i svakoga sata u svim redstvima informiranja slušamo ili i sami govorimo o 'elikom događaju ili, kako ga nazivaju, mirovnom ›rocesu između Arapa i Jevreja.

Nema sumnje da ono što se ovih dana događa u Madridu[1] jest veliki događaj po svim mjerilima: vjerskim, psihološkim, historijskim... Najbolji pokazatelj toga je nivo pažnje koju ovome skupu posvećuju zapadni mediji svojim komentarima i analizama, i to u toj mjeri da zaboravljaju na unutarnje probleme ili svoja goruća pitanja. Njihove vođe, mislioci, novinari, ali i pojedinci su opsjednuti ovim problemom i neprestanim praćenjem ovoga događaja!

U čemu je srž problema?

Je li ovo jedan od mnogobrojnih regionalnih sukoba za koji je potrebno naći rješenje?

Nipošto! Ono što se dogodilo u Madridu mnogostruko prevazilazi sve pretpostavke. Ovo predstavlja veliki historijski znak kojim se želi napraviti golem zaokret u dugotrajnom sukobu između dva vjerovanja, dvije civilizacije, dvije historije koje su u međusobnom antagonizmu!

[1] Bliskoistočna mirovna konferencija započela 30. oktobra 1991. u Madridu. Iz toga razdoblja i datira ova knjiga (prim. prev.)

DVA OBEĆANJA

U stvarnosti je Madrid samo jedna stanica dugog voza koji je krenuo prije pet hiljada godina. On će se kretati sve do Sudnjeg dana. Madrid, Washington, Moskva su samo prolazne stanice na njegovom dugom putu.

To je put obećanja koje je Allah dao Svome poslaniku Ibrahimu, alejhi selam, i koje je dao njegovim dobrim potomcima nakon njega. Oko ovoga obećanja se susreću tri poznate vjere u svijetu.

što se tiče muslimana, kao što ćemo pojasniti, ovo obećanje nalaze u Allahovoj Knjizi i u sunnetu svoga Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Jevreji i kršćani, pak, na sebi svojsten način, izmišljajući na Allaha, razumijevaju ovo obećanje.

Shodno tome, ovo je sukob između dva načela, a ne dvije sile ili dva naroda. Sukob između dva obećanja – između istinitog i lažnog obećanja.

Bazirajući se na tome, ovo je i sukob između dva vjerovanja. Vjerovanja tevhida, s kojim je došao Allahov poslanik Ibrahim, alejhi selam, i kojeg je obnovio najbolji među svim poslanicima, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem. To vjerovanje će u posljednjem dobu obnoviti Isa, alejhi selam, sin Merjemin.

Ovo je i sukob između poziva u širk, krivovjerje i laž, koji su ustanovili isposnici i svećenici, poziva koji su sami pisali govoreći ljudima da dolazi od Allaha. Taj poziv ni u kom slučaju ne dolazi od Allaha. Počevši od

jevrejskih svećenika, preko Polosa i zabludjelih papa koji su druge odvodili u zabludu, do Herzla i njegovih pomagača, da bi se na kraju definitivno okončalo pojavljivanjem njihovog mesije Dedždžala.

Kad se susretnu dvojica Mesija: Isa, alejhi selam, sin Merjemin, i Dedždžal, tada će se Dedždžal početi topiti, kao što se so topi u vodi, ali će ga u tome preduhitriti Isa, alejhi selam, time što će ga ubiti.[2] Tada će biti okončan ovaj dugi sukob između dva obećanja, tj. između dva ummeta koja su u njih vjerovali; s jedne strane, ummet islama i, sa druge strane, jevreji i kršćani.[3]

To je suština problema. Ono što se sada događa u Madridu nije napor za postizanjem sporazuma ili mira. To predstavlja potporu lažnom obećanju i vjerovanje u njega, ali i negiranje i nevjerovanje u istinito obećanje. Ovo je srž problema. Nakon ovoga, razgovor o pojedinostima događaja i njihovim detaljima ne smije nas navesti da zaboravimo ovu suštinu.

---

[2] Ovo potvrđuje hadis u «Sahih Muslimu» koji prenose Abdullah ibn-Amr i Nuvas ibn-Semana, kao i hadis u «Musnedu imama Ahmeda», od Džabira ibn-Abdullaha. Za više detalja u vezi sa ovim pitanjem, pogledajte u knjizi «Predznaci Sudnjeg dana», Jusufa el-Vabila

[3] Ono što na Zapadu nazivaju "vrhom ledenog brijega" između Arapa i jevreja neće se otopiti u Madridu. To će se dogoditi pred kraj Dunjaluka na bojnom polju

UPORIŠTE LAŽNOG OBEĆANJA

Poznata je činjenica da je Allah odabrao oblast šama[4]:

> **"Tako mi smokve i masline, i Sinajske gore, i grada ovoga sigurnog..."** (Et-Tin, 1.- 3.).

On je odredio da na ovome mjestu živi Ibrahim, alejhi selam, i odavde počinje obećanje koje datira od prije otprilike pet hiljada godina. Na tom mjestu je počeo problem i sama bitka. Dakle, od onoga trenutka kad je Allah odabrao Ibrahima, alejhi selam, i učinio ga predvodnikom čovječanstva, naredivši mu da ode u sveto i blagoslovljeno mjesto Mekku i obnovi gradnju Svete kuće (Ka'be).

Od toga trenutka je počeo konflikt između tri vjere na koji smo ukazali.

Sada ćemo spomenuti odlomke iz Tevrata[5] u kojima Jevreji nalaze uporište za podržavanje lažnog obećanja. Istinito obećanje koje je Allah dao čitavom čovječanstvu i koje je svima poznato, bit će spomenuto na kraju.

Počet ćemo s glavnim dokazom na kome jevreji

---

[4] Oblast obuhvata Palestinu, Transjordaniju, Siriju i Levant (prim. prev.)

[5] Tevrat je knjiga koju je Allah objavio Musau, alejhi selamu. Vremenom, Jevreji su mijenjali tekst Tevrata, shodno svojim prohtjevima, tako da je izgubio autentičnost, postavši utemeljiteljem njihove nasilničke politike. Svjedočanstvo ovoga nalazimoi u Kur'anu: **"Zar se vi nadate da će vam se jevreji odazvati i vama za ljubav vjernici postati, a neki među njima su Allahove riječi slušali, pa su ih, pošto su ih shvatili, svjesno izvrnuli"** El-Bekara, 75. (prim.prev.)

baziraju svoje stavove, na osnovu čega je i Zapad zauzeo svoj stav o ovome pitanju. U Knjizi postanka (to je prvo poglavlje Tevrata) nalazimo čudno kazivanje vezano za vrijeme Nuha, alejhi selam, u kome možemo naći ključ za razumijevanje obećanja koje je Allah dao Ibrahimu, alejhi selam.

Ova iskrivljena tevratska predaja kaže:

9:20 A Noje poče raditi zemlju, i posadi vinograd.

9:21 I napivši se vina, opi se i otkri se nasred šatora svojega.

9:22 A Ham, otac Hanancima, vidje golotinju oca svojega i kaza obojici braće svoje na polju.

9:23 A Sam i Jafet uzeše haljinu i ogrnuše je obojica na ramena svoja i, idući natraške, pokriše njom golotinju oca svojega, licem natrag okrenuvši se da ne vide golotinju oca svojega.

9:24 A kad se Noje probudi od vina, dozna šta mu je učinio mlađi sin,

9:25 I reče: « Proklet da je Hanan, i da bude sluga slugama braće svoje!»

9:26 I još reče: « Blagoslovljen da je Gospod Bog, Simov i Hanan da mu bude sluga!»

Pogledajte ovaj citat od koga se ježe kože vjernika radi nepoštivanja i laži usmjerenih ka Allahovim poslanicima. Prvo što čovjek pročita u Tevratu jest ovaj tekst.

Ko je bio taj Hanan[6] koji je proklet i na čijem ropstvu je toliko potencirano?!

Hanan je praotac Arapa prije Ismaila, alejhi selam.

Ovim citatom počinje obrazovanje u golemom broju protestantskih škola u Americi. Broj ovih škola doseže 20.000 i u njima uče milioni učenika. Ovim citatom oni počinju svoje školovanje i na osnovu njega oblikuju svoju viziju po ovom pitanju.[7]

Zemlja Ken'anova

U nekim dijelovima ovoga biblijskog poglavlja se opisuju granice Ken'anove zemlje. Iskrivljeni Tevrat u svom desetom poglavlju kaže:

10:18 A poslije se rasijaše plemena hananejska.

10:19 I bjehu međe hananejske od Sidona idući na Gerar pa do Gaze, i idući na Sodomu i Gomoru i Adamu i Sevojim pa do Dasa.

Ovo su granice zemlje Ken'anove od istoka prema zapadu. Zato oni sebi mogu dopustiti odricanje od Gaze, ali ne i od Golanske visoravni.

---

[6] Na arapskom Ken'an (prim. prev.)

[7] Zaslužuje svako čuđenje onaj koji je slagao na Allaha ove riječi i ubacio ovaj tekst u Tevrat! Zar se nije upitao: Pretpostavimo da je Ham, sin Nuhov, gori i veći nevjernik od samog faraona. Ali, šta je u svemu tome skrivio Hanan (Ken'an). I pretpostavimo da je Sam, sin Nuhov, najbolje Allahovo stvorenje. Zar nije našao ništa drugo čime bi ga nagradio osim toga da među njegovim potomstvom probere baš Jevreje i da im podari ovaj dar da im potomstvo Ken'anovo budu robovi

U drugom citatu stoji:

12:1 I reče Gospod Avramu:[8] « Idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti ja pokazati ».

12:2 « I učinit ću od tebe veliki narod, i blagosovit ću te, i ime tvoje proslavit ću i ti ćeš biti blagoslovljen.»

12:3 « Blagoslovit ću one koji tebe uzblagosiljaju, i proklet ću one koji tebe usproklinju, i u tebi će biti blagoslovljena sva plemena na zemlji.»

12:6 I prođe Avram tu zemlju do mjesta Sihema i do ravnice moreške, a bijahu tada Hananejci u toj zemlji.

12:7 I javi se Gospod Avramu i reče: « Tvojemu sjemenu dat ću zemlju ovu» , i Avram načini ondje žrtvenik Gospodu Koji mu se javio.

[8] U Tevratu stoji da se zvao Avram, a poslije mu je Bog promijenio ime u Ibrahim

Obrezani vladar

U Knjizi postanka, u 17. poglavlju stoji:

17:7 « A postavljam zavjet svoj između sebe i tebe i sjemena tvojega nakon tebe od koljena do koljena, da je zavjet vječan, da sam Bog tebi i sjemenu tvojemu nakon tebe;

17:8 I dat ću tebi i sjemenu tvojemu nakon tebe zemlju u kojoj si došljak, svu zemlju hanansku i državu vječnu, i bit ću im Bog.»

U istom poglavlju se spominje i oznaka onih koji će naslijediti tu zemlju. Ta oznaka je obrezivanje:

17:9 I reče Bog Avramu: « Ti, pak, drži zavjet moj, ti i sjeme tvoje nakon tebe od koljena na koljeno.

17:10 A ovo je zavjet moj između mene i vas i sjemena tvojega nakon tebe, koje će te držati: da se obrezuje između vas sve muškinje.

17:11 A obrezivat ćete okrajak tijela svojega, da bude znak zavjeta između mene i vas.»

Zanimljivo je da ovo poglavlje definira obilježje po kome se mogu prepoznati oni koji će naslijediti zemlju. Ovo nas podsjeća na hadis koji se nalazi u Buhariji, hadis o Heraklu, koji kaže:

"Vidio sam u snu da se pojavio obrezani vladar".

Pošto se kršćani ne obrezuju, njegovi velikodostojnici mu rekoše:

"Samo se jevreji obrezuju. Ako želiš, pobit ćemo sve jevreje koji se nalazi u tvojoj kraljevini".

Međutim, pravo tumačenje toga sna je saznao kad mu je doveden Ebu-Sufjan. Nakon pitanja koja mu je postavio, a koja su u vezi sa znakovima poslanstva, shvatio je istinsko tumačenje sna i shvatio je da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, onaj na koga se obećanje odnosi. Ali, oni su iskrivili sva tumačenja ovih predskazanja i radosnih nagovještaja.[9]

"Tebi i tvom potomstvu"

U 15 poglavlju, iskrivljeni Tevrat daje odrednice zemlje koja je u njihovom posjedu i njihovo vječito pravo:

15:18 Taj dan učini Gospod zavjet sa Avramom govoreći: « Sjemenu tvojemu dadoh zemlju ovu od vode misirske do velike vode, vode Eufrata» .

Zatim kaže:

27:29 « Narodi ti služili i plemena ti se klanjala! Bio gospodar braći svojoj i klanjali ti se sinovi matere tvoje! Proklet bio koji tebe usproklinje, a blagoslovljen koji tebe uzblagosilja!»

[9] Detalje o ovome pogledajte u knjizi šejhu-l-islama Ibn-Tejmijje: «El-Dževab es-Sahih», 3/299., pa sve do 4/19.

Ovo se odnosi na Jakuba, alejhima selam.

Zatim spominju da je Jakub, alejhi selam, zaspao između Beersheba i Harana u Palestini. Tada je vidio Boga, Koji mu je rekao:

28:13 I gle na vrhu stajaše Gospod, i reče: « Ja sam Gospod Bog Avrama, oca tvojega, i Bog Isakov; tu zemlju na kojoj spavaš tebi ću dati i sjemenu tvojemu;

28:14 I sjemena će tvojega biti kao praha na zemlji, te ćeš se raširiti na zapad i na istok i na sjever i na jug, i svi narodi na zemlji blagoslovit će se u tebi i u sjemenu tvojem ».

Danas su jevreji među najmalobrojnijim narodima u svijetu i većina njih ne vodi porijeklo od Jakuba, alejhi selam, nego su to judaizirani jevreji koji su u osnovi Arapi, Evropljani i slično.

Kad se ovo uzme u obzir, koliko tek ostaje jevreja koji vode porijeklo od Jakuba, alejhi selam?

Stvarno stanje neosporno svjedoči da ova obećanja nisu upućena Izraelćanima. Kad ova obećanja vezuju za sebe, oni lažu i iznose potvore na Allaha. Odista se ova obećanja odnose na potomstvo Ismaila, alejhi selam (tj., na Arape, prim. prev.)[10]

[10] Poznato je razmimoilaženje među učenjacima o tome jesu li Arapi Jemena potomci Ismaila, alejhi selam. Većina učenjaka ih smatra potomcima. Čak i ako kažemo da jemenski Arapi nisu potomci Ismailovi, veze koje ih spajaju sa Arapima Mudara (koji su potomci Ismailovi, alejhi selam, prim. prev.) definitivno su jače i izvjesnije od onih koje spajaju Jevreje Flaša, koji su crnci, sa Jevrejima Istočne Evrope. Jevrejski i

Zašto kršćani?

Ovdje moramo postaviti pitanje: Ako je problem u tome što jevreji vjeruju u ova obećanja za koja kažu da su došla u njihovoj Knjizi, to je prirodno, jer oni u njih vjeruju stoga što su jevreji i što se ta obećanja na njih i odnose; međutim, kakve veze sa ovim imaju kršćani?

Na ovo pitanje možemo veoma lahko odgovoriti:

Jevreji su iskoristili Knjigu u koju vjeruju oni i kršćani zajedno, a to je prvi dio Biblije, koja se sastoji iz dva dijela. Svaki od ta dva dijela se naziva Zavjet. Prvi dio je Stari zavjet, tj. Tevrat, a drugi je Novi zavjet, koji se sastoji od evanđelja i poslanica.

Tevrat sadrži spomenute citate i svaki kršćanin koji čita Bibliju, počinje od tih citata i zato nije nikakvo čudo to što oni vjeruju u ono u šta vjeruju i jevreji.

Međutim, bit ćete u pravu ako kažete: Zar kršćani kroz historiju nisu čitali Bibliju i znali za ova obećanja, ali su i pored toga na najgore načine ugnjetavali jevreje sve do početka modernog doba?! šta je to što ih je navelo na ovako drastičan zaokret, da su postali od onih koji najviše teže ka ostvarivanju jevrejskog obećanja?

Kažem vam da nije samo to što ste primijetili. Zapanjujuće je i to da su upravo kršćani oni koji, uz pomoć svojih razvijenih medija, nose bajrak propagiranja ovog obećanja, a posebno valja naglasiti – oni koji su fundamentalistički nastrojeni među njima, pogotovo oni u

---

protestantski cionisti sve ove jevreje smatraju potomcima Ishakovim, što je golema laž. Ovome treba dodati da svi Arapi slijede pleme Kurejš, iz kojeg je Allah izabrao Svoga Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem

Americi.

Dozvolite mi da ovome opasnom i začuđujućem problemu pridem iz njegovih korijena.

TRI VJERE I OČEKIVANI MESIJA

Sve tri vjere se slažu oko toga da posljednju i najveću bitku, u kojoj će pobijediti njihova vjera i kojom će doći do ostvarenja njihovih obećanja i uništenja njihovih neprijatelja, neće predvoditi uobičajeni vođa. Onaj koji će toga dana nositi barjak je očekivan i obećan, potpomognut od Boga – zove se Mesija.

Imam Ibnu-l-Kajjim, rahimehullah, rekao je:

"Sve tri vjere očekuju jednog čovjeka koji će doći u posljednjim danima ovoga svijeta. U svim vjerama postoji ovo obećanje".[11]

Ben Gurion, prvi predsjednik izraelske vlade, rekao je:

"Svoju egzistenciju i živost cionizam crpi iz dva izvora. Iz izvora koji je dubok, emocionalan i vječit, on je odvojen od vremena i prostora, i star je onoliko koliko je star sam jevrejski narod. Taj izvor je Božije Obećanje i nada u povratak. Obećanje vodi porijeklo iz priče o prvom Jevreju[12] *kome je sa nebesa rečeno: "Tebi i tvojim sljedbenicima ću dati zemlju vaših predaka, čitavu zemlju Hanana, i to će biti vaš vječit imetak".*

Jevreji gledaju na ovo obećanje o nasljedstvu zemlje kao na jedan dio vječitog zavjeta na koji su se obavezali sa njihovim Bogom, da će ga provoditi i ostvarivati.

Vjerovanje da će se pojaviti Mesija da bi povratio Kraljevinu, postalo je esencijalni izvor u jevrejskoj vjeri i njega ponavljaju u svakodnevnim molitvama, kad sa punom odanošću i bogobojaznošću ponavljaju:

"Apsolutno vjerujem u dolazak Mesije i zato ću ga– čak i ako zakasni– svaki dan očekivati".

Drugi izvor je bio izvor obnove i akcije. To je rezultat politički aktivnih ideja proizišlih iz okolnosti vremena i prostora. One su inicirane događajima i revolucijama koje su se odvijale u Evropi u 19. stoljeću, ali i dubokim posljedicama koje su ova velika zbivanja ostavila na život jevreja.[13]

Dvojica mesija

Bazirajući se na ovome, možemo doći do zaključka da će bitka budućnosti biti između dvojice Mesija. Prvi će biti Mesija Dedždžal, u kojeg vjeruju

[11] Igasetul-Luhfaan, 2/338. Svoj govor on počinje sljedećim riječima: "Jedna od šejtanskih prevara, kojima se on poigrava sa jevrejima, jest to što oni očekuju vjerovijesnika iz Davudovog, alejhi selam, potomstva. Pomjeranjem svojih usana u dovi, on će učiniti da svi narodi pomru. Ovaj očekivani vjerovjesnik je, po njihovom mišljenju, Mesija koji im je obećan. Oni, zapravo, čekaju lažnog Mesiju Dedždžala i oni će biti ti koji će biti njegovi sljedbenici. A pravi Mesija, Isa, alejhi selam, sve će ih pobiti i nikoga od njih neće poštedjeti..."
Dalje, on kaže: "Muslimani očekuju silazak Mesije, Isa'a, sina Merjemina, sa neba. On će slomiti križ, ubiti svinju, pobiti svoje neprijatelje - jevreje i one koji ga obožavaju - kršćane".
Ovo isto spominje i šejhu-l-islam Ibn-Tejmijje u svojoj knjizi «El-Dževab es-Sahiih».

[12] **"Ibrahim nije bio ni jevrej ni kršćanin, već pravi vjernik; vjerovao je u Boga Jednoga i nije bio idolopoklonik"** (Ali-Imran, 67.)
[13] Ismail el-Kajlani, «El-Halfije at-Tawratije limevakifi Amerika», p. 59.

Jevreji i nazivaju ga Kraljem mira[14] i pripremaju teren za njegov dolazak, ali ga ne nazivaju Dedždžalom.

Drugi Mesija, Isa, alejhi selam, sin Merjemin, u čiji dolazak i povratak vjeruju i kršćani i muslimani.

Jevreji i kršćani se slažu u tome da će očekivani Mesija biti iz redova Izraelćana, da će sići među njih i da će oni biti njegovi vojnici i pomagači. Prijesto njegove vladavine će biti Kuds (Jerusalem). Također se slažu da će vrijeme njegovog dolaska biti broj godine koji će odgovarati hiljadi (početak milenija). Za utemeljenje uzimaju neka tumačenja sna koji je sanjao Jovan (Ivan) i snoviđenja nekih drugih svećenika. Kao dokaz, uzimaju i proročanstva nekih proroka kao što je Nostradamus. Njegova proročanstva su Amerikanci pretočili u film koji je pobudio veliki interes u prošloj dekadi. Ona iznova postaju aktuelna u vrijeme Zaljevskog rata između Zapada i Iraka.

Približavanjem kraja drugog milenija od rođenja Isa, alejhi selam, i ubjeđenja da se približilo vrijeme njegovog ponovnog dolaska, prema mišljenju protestantskih fundamentalista, susreću se dva stara sna na kojima se zasniva lažno obećanje: s jedne strane, san kršćana o silasku Isaa, alejhi selam, na zemlju i uništenje svih muslimana i jevreja, kao i svih onih koji ne dijele njihovo vjerovanje u bitki nazvanoj Armagedon; i, s druge strane, san jevreja o pojavi vladara koji će voditi porijeklo od Davuda, alejhi selam, i koji će uništiti

[14] Križarska i jevrejska glasila imaju običaj nazivati "periodom mira"dolazeći period historije regiona! Prema jevrejskim cionistima, on će biti vladar u tom periodu, dok se protestantski cionisti slažu sa imenom, ali ne i sa onim što se time podrazumijeva

kršćane i muslimane, a zatim će se čitav ljudski rod pokoriti "Izraelu". To je Mesija Dedždžal.

Dodirna tačka između kršćana i jevreja jest mišljenje da formiranje izraelske države u Palestini predstavlja nužan preduvjet dolasku Mesije, shodno tumačenjima svake od ove dvije grupe.

Logičan osvrt na ovo nas dovodi do spoznaje da to vidljivo dodirivanje u sebi nosi veliku kontradiktornost. Zdrav razum nalaže da bi formiranje izraelske države i približavanje kraja drugog milenija trebali izazvati veliki i neprekidni rat između kršćana i jevreja, na osnovu velikih kontradiktornosti i očekivanog sukoba između dvojice Mesija. U ovoj etapi kršćani bi trebali biti bliži muslimanima i da sa njima surađuju stoga što obje strane očekuju Mesiju, Isaa, alejhi selama, i imaju zajedničku mržnju prema jevrejskom Mesiji – Dedždžalu.

Međutim, ovdje dolazimo do veoma bitne činjenice. Izlazi na vidjelo jevrejsko spletkarenje, ali i velika mržnja kršćana prema muslimanima. Jevrejsko spletkarenje se ogleda u obmanama koje su počinili cionistički rabini, a koje su prihvatili protestantske vođe (što i ne čudi, jer su neki od njih jevreji koji su infiltrirani u redove protestanata). Obmanu predstavlja odgađanje detaljnije polemike i interesiranja za vjerovanje o dolasku Mesije. To postižu suradnjom i zajedničkim planiranjem pipreme njegovoga dolaska. Nakon njegovoga dolaska će se vidjeti hoće li jevreji tada povjerovati u njega ili će on biti onaj u koga sada vjeruju jevreji?!

Ovaj problem je ostavljen potpuno postrani, jer raspravljenje o njemu ne donosi korist nijednoj od strana! Obje strane su se udružile u djelovanju na uništenju njihovoga zajedničkog neprijatelja – muslimana!

Vođe ovih dviju vjera su se složili da načine masku pod kojom će sakriti pravo lice svoje zavjere od očiju nemarnih kršćana, kao i od očiju muslimana, od kojih se traži da na to ne obraćaju pažnju!

Križarska mržnja se ogleda u potčinjavanju zapadnog kršćanskog svijeta jevrejima čak i u ovom golemom pitanju u kome vjera, razum i interes nalažu da u najmanju ruku razumiju stav muslimana.

Ovdje posebno mislimo na katolike, papine sljedbenike, koji ne vjeruju u doslovnost Tevrata. Međutim, u tome ih sprječavaju zavist i mržnja koju, kao pripadnici Knjige, posjeduju naspram muslimanima. Baš kao što nam Allah na to ukazuje u Kur'anu.[15]

Ako ima šta čudnije od povođenja kršćana za jevrejima, onda je to povođenje muslimana za ovim dvjema skupinama; kao što je to slučaj sa sudionicima skupa u Madridu koji pristaju na projekt zamišljenog mira čak onih koji su im se potčinjavali još od vremena savezničkih obećanja iz Prvoga svjetskog rata.

Mi, zapad i tri događaja

Ako je ideja o dolasku Isaa, alejhi selama, preokupirala misli ljudi na kraju 19. i početku 20. stoljeća, kad se praktično počelo raditi na realizaciji ovoga lažnog obećanja i osnivanju države Izrael, onda moramo ukazati na nekoliko velikih događaja kroz

[15] Što se protestanata tiče, o njima ćemo kasnije govoriti, dok su katolici na svom kongresu 1963. donijeli odluku kojom se jevreji proglašavaju nedužnim za krv Isaovu. Čak su promijenili svoju molitvu koju su koristili dvadeset stoljeća, izostavljajući iz nje proklinjanje jevreja i njihovo ljaganje

historiju u ovom regionu, od toga vremena pa do danas, gdje ćemo vidjeti kako je došlo do zavjere pripadnika Knjige i kako su im povjerovali i pristali uz njih oni koji su zanijekali istinito obećanje ili su se pravili da su ga zaboravili. Oni ne uzimaju pouku radi poraznih rezultata i očitih prijevara koje se svaki put ponavljaju.

Vidjet ćemo da se svaki događaj koji vodi rezultatu odvija pod koprenom kako bi udaljio sa sebe poglede nemarnih promatrača, ali i onih od kojih se traži da budu nemarni!

Zapanjujuće je da su Arapi najprivrženiji savezništvu sa zavjerenicima u vrijeme kad oni najviše ustrajavaju da ih prevare i da što više od njih otmu.

Prvi događaj:

Prvi svjetski rat, koji je imao za posljedicu (ili se može reći da mu je to bio jedan od ciljeva) podjela Osmanskog carstva i rušenje hilafeta, zatim proglašavanje prava jevreja na osnivanje vlastite države – uprkos sultanu Abdulhamidu, koji je odbio njihove zamamne ponude, i osnivanje velike države bazirane na jevrejskoj ideologiji – komunizmu!

Kad je general Allenby ušao u Kuds, postavivši zastavu na brdo Zejtun, rekao je:

"Tek sada su završeni križarski ratovi!"

Ovo je bilo odlučeno zlokobnom Balfourovom deklaracijom, a kao što ćemo vidjeti, on je bio fanatični protestant.

Šta je bila maska u ovoj zavjeri? I kakav je bio stav Arapa?

Izmislili su krinku "punomoćstva" da bi zavladali pocjepanom osmanskom ostavštinom. Projektant ovoga je bio niko drugi nego čovjek koji je sebe nazvao "sinom pastira crkve", a riječ je o tadašnjem predsjedniku Amerike Wilsonu.

Stav Arapa prema ovome je bio da su sklopili savezništvo sa svojim neprijateljima protiv samih sebe, stavljajući se pod zastavu okupatora vlastite zemlje. Slijedeći Lawrencea od Arabije, postali su dio Allenbyeve vojske!

Drugi događaj:

Drugi svjetski rat. Njegov cilj je bio da dokrajči naciste, koji su bili protivnici cionistima, zatim uzdizanje tajne jevrejske vlade – komunizma i proglašenje rođenja države Izrael.

Opet je pozicija Arapa bila priklanjanje saveznicima, koji su okupirali njihove zemlje i koji su otvorili njihove zemlje za svoje baze i mobilizirali sinove tih kolonija – muslimane. Pripremajući se za bitku protiv Nijemaca kod Alamina, saveznici su doveli neke šejhove iz Indije i drugih krajeva koji su davali fetve muslimanima da je borba protiv Nijemaca džihad na Allahovom putu!

Ovoga puta je maska bila dogovor s Ujedinjenim nacijama i Povelja o ljudskim pravima, o pravu svakog naroda na samoodređenje i oslobođenje od kolonijalizacije!

Arapi su pozdravili ove sjajne ideje, radujući se onome što se naziva samostalnost. Pokorno su vjerovali u zakonitost Ujedinjenih nacija, kao i u rezolucije Savjeta

sigurnosti.

Međutim, kakav je bio rezultat?

Formiranje države Izrael, ali i formiranje nečega još goreg od toga: sekularnih služinskih država koje su dovele do toga da narod žali za vremenom u kome su vladali Englezi i Francuzi. Ove države su dovele ummet do najveće dekadence u svojoj historiji.

Treći događaj:

Predstavljen je jevrejsko-kršćanskom alijansom nazvanom "međunarodno pomirenje", čime je potvrđen završetak ere komunističke ideologije. Tako su dvije grane postale jedan ogromni štap i sredstvo kojim treba smrskati glavu zajedničkom neprijatelju – muslimanima.

Ovim aktom su, također, otvorena vrata preseljenja najvećoj zajednici jevreja u svijetu poslije Amerike – ruskim i jevrejima istoka. Ovo je značilo i preuzimanje kontrole jevrejskih banaka nad bogatstvom Arapa u New Yorku i ostalim gradovima.

Jevreji u Izraelu postaju aristokratska klasa u čitavom arapskom okruženju, koje postaje radna snaga na jevrejskim projektima. Odbrambena izraelska vojska postaje policajac čitavog regiona. Da bi se to olakšalo, mora se osujetiti bilo kakav pokušaj Arapa da nabave atomsko oružje ili ograničenu hemijsku zamjenu za njega; i učiniti da islamski ummet bude beznadežno pocijepan.

Da bi se to ostvarilo, kreiran je scenarij rata u Zaljevu. Opet Arapi postaju vojska saveznicima i hrana minama koje su se nalazile pred njima. Borili su se u ratu

u kome su Arapi s obije strane, u svakom slučaju, bili gubitnici. Svojim novcem i svojim rukama, ali i rukama svojih neprijatelja, porušili su sve u šta su ulagali i što su gradili dugi niz godina!

Svi predloženi sigurnosni sistemi su doživjeli krah osim sistema zapadne zaštite. Ovoga puta su maska bili "novi svjetski poredak" i "međunarodni legitimitet".

čudno je ili najčudnije je to što je ova maska mnogo više providna nego one prijašnje. Ovaj put su se jasno vidjele prisne veze i savez između kršćana i jevreja u realizaciji lažnog obećanja. Možda tajna leži u tome što je islamski svijet toliko ponižen i onemoćao, dok su oni postali sigurni i samouvjereni, bez bojazni da će njihova zavjera biti otkrivena ili da će njihove spletke biti osujećene!

Veza između novog svjetskog poretka i vladavine mesije Dedždžala

Postavlja se pitanje: šta će se dogoditi sa čovječanstvom nakon dolaska očekivanog Mesije?

Svi se slažu u tome da će nakon silaska Mesije i nakon što on uništi svoje neprijatelja, čitavo čovječanstvo imati samo jednu vladu. Ovo je prva bitna stvar.

Druga bitna stvar je da će mir zavladati čitavim svijetom. Znači, za vrijeme te vladavine jedne vlade, neće biti sukoba među državama i narodima; štaviše, neće biti nikakve potrebe za oružjem ili vojskom! Na ovo ukazuju i predskazanja svih vjera.

Zašto ovo ne bi bio ulaz za oportuniste[16], bez obzira bili oni među vođama kršćanske politike ili bili

[16] Kažem "oportunisti" radi saznanja da su zapadne vođe općenito, a posebno američke, bez obzira koliko vjeruju u predskazanja Tevrata i Indžila, bliži – s islamske tačke gledišta – sekularističkom oportunizmu nego bilo čemu drugom, pogotovo u njihovim diplomatskim manirima. Ovime zatvaram vrata onima koji smatraju da je ideja zavjere ili "jevrejskog oktopoda", kako su to predstavili William Carr i njegovi istomišljenici, ta koja čini islamske mozgove neprijateljski nastrojenim ka Zapadu. Kažem: Nipošto! Ostavimo Williama Carra i uzmimo knjige slične onoj koju je napisala Grace Halsell – «Prophecy and Politics» ili «The Religious Dimension of American Policy». Ova djela, koja su uzeta kao oslonac ovoj našoj tvrdnji, analize ili zaključci nisu obavijeni greškama ili preuveličavanjem. Ona su zasnovana na svedočenjima, intervjuima i statistikama objavljenim u štampi i službenim glasilima i u njima nema svoga udjela element mašte. Uprkos tome, oni potvrđuju vjerovanje američkih predsjednika u bitku zvanu "Armagedon"; ovo ćemo nešto kasnije i dokazati. Što se nas tiče, to ne znači da su američki predsjednici postali čisti sljedbenici Tevrata, kao što je to slučaj sa vođama tevratske partije u Tel Avivu, ili apsolutni protestanti, kao studenti Zwemer instituta!
Današnju politiku predvodi više elemenata i njome vlada više logika. Otuda je vjerski oportunizam jedan od ovih elemenata. Ako je politika (koja nije zasnovana na šerijatu) totalno licimjerstvo, je li moguće u njoj razlikovati vjernika od licemjera? Ko je u mogućnosti prepoznati razliku između Cartera, putujućeg protestantskog misionara, fundamentaliste Reagana i Busha, bivšeg šefa CIA-e? Zar se svi oni nisu kretali jednom stazom u ostvarenju istog plana još od Camp Davida pa do Madrida? Ima li cionistički lobi, koji svima njima manipulira, kao polazište iskreno vjerovanje ili je njegovo polazište pohlepa i ovosvjetski snovi koji su ukorijenjeni duboko u dušama jevreja još od vremena kad su obožavali zlatno tele?
Sučeljavaju li se ovakva stremljenja sa njihovim vjerovanjem u Mesijin dolazak ili je svejedno je li to vjerovanje ispravno ili nije?
Ono što interesira Busha više od ponovnog povratka Mesije jest njegov reizbor na predsjedničko mjesto.
Pobožnost čelnika Amerike ne može se mjeriti sa svetošću njihovih predhodnika, ona se mjeri sa savremenim svećenicima kao što je Jimmy Swaggert i njemu slični!
Na kraju, kažem da onaj koji smatra da jevreji neće uspjeti u formiranju šejtanske kraljevine u zemlji islama, kao što smo to već objasnili, najudaljeniji je od ideje takozvanog zavjereništva...

lihvarski genijalci rotšildskih korijena!?

S ovoga aspekta je američki oportunizam ušao na najšira vrata. Stoga, kad Bush upreže bogastvo Amerike i njene ljude da bi realizirao interes koji je zajednički između njega i Jevreja, nužno je da se pozove na parolu da je Amerika jedina koja vlada i upravlja svijetom. Ovaj nacionalistički tron, čiji je vrh on zaposjeo, jest parazitsko stanište jevreja i u njihovom je interesu da ta država potraje što duže i da bude što jača. Na ovaj način su se sa starim jevrejskim snom srele lične ili partijske aspiracije.

Možda se svako od njih izruguje na račun ovoga drugog ili upreže svoga suparnika u ostvarivanje vlastitih interesa. Baš po pravilu koje nam spominje Allah, dž. š.:

"Gospodaru naš," – reći će ljudi, štićenici njihovi – "mi smo jedni drugima bili od koristi"

(El-En'am, 128.).

Ovo je veoma lijepo pojasnio Ibn-Tejmijje u svojoj knjizi "El-Ubudijje".

Svako od njih sa svoje strane koristi konzervativnu fundamentalističku struju, imajući na umu njezin uticaj na mase.[17]

Polazeći od ovih činjenica, narativno i statistički ćemo izložiti napore onih koji se trude da realiziraju

[17] Bivši član Kongresa Paul Findley je jasno ukazao na ovu ironiju i pronicljivost cionističkog lobija u iskorištavanju fundamentalista, s jedne, i liberala, s druge strane

lažno obećanje. Pri tome ćemo se dotaći njihovih ciljeva, ali ćemo ponuditi i rješenja i izlaze, ne ulazeći u zavjereničke motive oko kojih se mogu pojaviti razmimoilaženja.

DRUGI MILENIJ I «ARMAGEDON»

Ranije smo spomenuli da kršćani vjeruju da će se Mesija vratiti nakon isteka hiljadu godina, a zatim vladati još hiljadu godina. Bazirajući se na ovome vjerovanju, oni su mu se nadali i pogledali da dođe 1000. godine poslije Isaa, alejhi selam.[18]

Te godine se Mesija nije pojavio i pitanje je utihnulo i iščeznulo iz stvarnosti, ali je ostalo u snovima. Kad se približilo stoljeće pred 1900. godinu, ove ideje su se iznova počele rađati. Govorilo se da će se, ukoliko se Mesija nije pojavio početkom 20. stoljeća, onda pojaviti njegovim krajem. S obzirom da će mjesto njegovoga pojavljivanja biti vjerovatno njegova matična zemlja, nužno je obaviti pipreme za njegov dolazak tako što će se iskupiti Israilćani u palestinskoj zemlji, gdje će se odigrati velika i odlučujuća bitka «Armagedon» ili Dolina Megidon (Mala dolina u Palestini, za koju kažu da će se u njoj odigrati bitka, gdje će se okupiti ogromne vojske čiji će broj – prema tvrdnjama nekih - dostići 400 miliona vojnika).

Grace Halsell kaže na završetku svoje knjige:

"Zbog njihovog ubjeđenja da je atomski 'Armagedon' neminovnost, jer je božanska odredba, veliki broj protestanata koji vjeruju u 'predodređenje' uzeli su sebi za imperativ da slijede 'Izrael'. To će

[18] Kao što to navodi Fisher u svojoj «Historiji Evrope» (pogledajte časopis «Roz el-Yusuf», od 27. 9. 1993. godine, članak: "U Francuskoj i Americi kažu da smak svijeta nastupa za sedam godina". Upozoravamo da je uz članak priložena i karikatura koja sadrži nevjerstvo i ismijavanje Allaha

direktno dovesti – po njihovom priznanju – do holokausta, koji će biti žešći i obimniji od pokolja koji može zamisliti zločinački razum Adolfa Hitlera".[19]

Ovo je vjerovanje različitih skupina u Americi. U ovo, pored fundamentalističkih protestanata, vjeruju i mnogi drugi, počevši od njihovih republikanskih predsjednika, pa do običnog svijeta.

Pojavio se veliki broj knjiga koje govore o ovim predskazanjima i one su naišle na izvanredan prijem. Najvažnije među njima su: "Drama o završetku vremena", autora Orala Robertsa, i "Kraj velike zemaljske kugle", Hala Lindseya.[20]

Obje knjige na veoma emocionalan i dramatičan način opisuju kraj svijeta, propast njegovih civilizacija i uništavanje njegovih vojski u bitki «Armagedon». U toj mjeri da jedan od njih kaže: *"Ne trebamo razmišljati o spoljašnim dugovima Amerike, rastu poreza ili o budućnosti slijedećih generacija. Riječ je o nekoliko godina i cijeli svijet će se izmijeniti."*

Stepen ubjeđenja u ovo vjerovanje, kao i sam govor o njemu se povećao tokom rata u Zaljevu. Neki su vjerovali da je Zaljevski rat 'Armagedon' i mnoge događaje u vezi sa njim su povezali sa snom koji je usnio Jovan (Ivan) i njemu slični:

[19] Grace Halsell, «Prophecy and Politics»: Militantni protestanti na putu nuklearnog rata, str. 195.

[20] Grace Halsell spominje da je ovo najprodavaniji bestseler sedamdesetih godina; prodano je 19 miliona primjeraka

19:17 I vidjeh jednoga anđela gdje stoji na suncu i povika glasom velikijem govoreći svima pticama koje lete ispod neba: « Dođite i skupite se na veliku večeru Božiju,

19:18 Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od junaka, i mesa od konja i od onijeh koji sjede na njima, i mesa od sviju slobodnjaka i robova, i od malijeh i od velikijeh» .

19:19 I vidjeh zvijer i careve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se pobiju s onijem što sjedi na konju i s vojskama njegovijem.

19:20 I bi uhvaćena zvijer, i s njom lažni prorok, koji učini pred njom znake kojima prevari one koji primiše žig zvijerin i koji se poklanjaju ikoni njezinoj: živi bit će bačeni oboje u bazen u jezero ognjeno, koje gori sumporom.

19:21 A ostali pobijeni bit će mačem onoga što sjedi na konju, koji iziđe iz usta njegovijeh; i sve se ptice nasitiše od mesa njihova

(Otkrovenje, 19:17.-21.).

20:1 I vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji imaše ključ od bezdana i verige velike u ruci svojoj.

20:2 I uhvati aždahu, staru zmiju, koja je đavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina.

20:3 I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapečati nad njom, da više ne prelašćuje naroda, dok se ne navrši hiljada godina, i potom valja da bude odriješena na malo vremena.

20:4 I vidjeh prijestole, i sjeđahu na njima, i dade im se sud, i duše isječenijeh za

svjedočanstvo Isusovo i za riječ Božju, koji se ne pokloniše zvijeri ni ikoni njezinoj i ne primiše žiga na čelima svojima i ruci svojoj; i oživješe i carovaše sa Hristom hiljadu godina.

20:5 A ostali mrtvaci ne oživješe, dokle se ne svrši hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenije.

20:6 Blažen je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrseniju, nad njima druga smrt nema oblasti, nego će biti sveštenici Bogu i Hristu i carovat će s njim hiljadu godina.

20:7 I kad se svrši hiljada godina, pustit će se sotona iz tamnice svoje.

20:8 I izići će da vara narode po sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj kojijeh je broj kao pijesak morski

(Otkrovenje, 20:1.-8.).

Dokaz protestantima za vjerovanje u uskrsnuće na nebo je prva poslanica poslanika Pavla Solunjanima:

4:6 ...Kao što vam i prije kazasmo i posvjedočismo.

4:7 Jer Bog nas ne dozva na nečistoću nego u svetost.

4:8 Koji, dakle, odbacuje, ne odbacuje čovjeka nego Boga, koji je dao svetoga Duha svojega u vas.

4:9 A za bratoljublje ne trebujete da vam se piše jer ste sami od Boga naučeni da se ljubite među sobom,

4:10 Jer to činite sa svom braćom po cijeloj Maćedoniji. Ali vas molimo, braćo, da još izobilnije činite,

4:11 I da se ljubazno starate da ste mirni, i da gledate svoj posao, i da radite svojijem rukama kao što vam zapovijedismo;

4:12 Da se vladate pošteno prema onima što su napolju, i da od njih ništa ne potrebujete.

4:13 Neću vam, pak, zatajiti, braćo, za one koji su umrli, da ne žalite kao i ostali koji nemaju nada;

4:14 Jer, ako vjerujemo da Isus umrije i vaskrse, tako će Bog i one koji su umrli u Isusu dovesti s njim.

4:15 Jer vam ovo kazujemo riječju Gospodnjom da mi koji živimo i ostanemo za dolazak Gospodnji, nećemo preteći onijeh koji su pomrli.

4:16 Jer će sam Gospod sa zapoviješću, sa glasom arhanđelovijem, i s trubom Božijom sići s neba; i mrtvi u Kristu vaskrsnuće najprije;

4:17 A potom mi živi koji smo ostali, zajedno sa njima bit ćemo uzeti u oblake, na susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti.

4:18 Tako utješavajte jedan drugoga ovijem riječima

(Glava peta).

5:1 A za čase i vremena, braćo, nije vam trijebe pisati;

5:2 Jer sami znate jamačno da će dan Gospodnji

doći kao lupež po noći.

5:3 Jer, kad reku: « Mir je, i nema se šta bojati» , onda će iznenada napasti na njih pogibao kao bol na trudnu ženu, i neće uteći.

5:4 Ali, vi, braćo, nijeste u tami da vas dan kao lupež zastane.

5:5 Jer ste vi svi sinovi vidjela i sinovi dana; nijesmo noći niti tame.

5:6 Tako, dakle, da ne spavamo kao i ostali, nego da pazimo i da budemo trijezni.

5:7 Jer koji spavaju, u noći spavaju, i koji se opijaju, u noći se opijaju.

5:8 Ali, mi koji smo sinovi dana...

(Solunjanima: Glava 4. i 5.).

Oni vjeruju da će kraj bitke rezultirati odlučujućom pobjedom kršćana i totalnim uništenjem idolopoklonika, tj. muslimana. Oni vjeruju da će se to dogoditi tako što će kršćani, zajedno sa Mesijom, biti uzdignuti iznad oblaka, dok će se muslimani pogušiti u moru užarenog sumpora, kao što stoji u spomenutim snoviđenjima.

Znači, oni koji sebe lažno dovode u vezu sa Isaom, alejhi selam, i koji su pored Allaha sebi uzeli božanstvo, svi oni će biti spaseni, čak i čikaška i pariška golotinja, kockari Las Vegasa, homoseksualci San Franciska i narkomani iz Miamija, dok će vjernici, oni koji su obožavali samo Jednoga Boga i koji su Mu bili predani, svi odreda biti uništeni, makar se nalazili kod Kabe, samo zato jer su potomci Ken'ana.

A sumpornu vatru su protumačili kao atomske bombe koje će baciti na muslimane!

Sedam predsjednika

U ovo vjeruju protestantski fundamentalisti. štaviše, u to je vjerovalo i svih sedam predsjednika koji su bili prije Busha, kao i sam Bush, makar iz kurtoazije.

Autor knjige "The Religious Dimension" prenosi da je predsjednik Carter rekao:

"Sedam američkih predsjednika su vjerovali u ovo. Oni su praktično utjelovili ovo vjerovanje time što su veze SAD-a sa "Izraelom" više nego posebne veze. To su jedinstvene veze stoga što se njihovi korijeni nalaze duboko u savjesti, moralu i vjerovanjima samog američkog naroda. Izrael i SAD sačinjavaju emigranti koji su bili pioniri i zbog toga zajedno dijelimo nasljedstvo Tevrata".[21]

Ovih sedam predsjednika vjeruju da je borba između Arapa i jevreja borba između Davuda i Džaluta, kojeg oni nazivaju Golijat. Današnji "Golijat" su Arapi, a Davud je jevrejski narod.

Reagan je više od deset puta spomenuo da je kraj svijeta blizu i da vjeruje u bitku «Armagedon». U razgovoru sa izvršnim direktorom izraelskog lobija AIPAC,[22] on je rekao:

[21] Yusuf Al-Hasan, «El-Bu'd ad-Dini» («The Religious Dimension of American Policy»), p. 76.

[22] American Israel Public Affairs Committee (prim. prev.)

"Kad listam vaša stara predskazanja u Starom zavjetu i predznake koji najavljuju 'Armagedon', pitam sam sebe jesmo li mi generacija koja će biti svjedok tih događaja. Ne znam jesam li u posljednje vrijeme primijetio neke od ovih znakova, ali, vjeruj mi, njihov opis se stoprocentno podudara sa realnošću u kojoj mi živimo".

Reagan je, također, rekao: *"Ja težim cionizamu kao ključnom nastojanju jevreja... Formiranjem izraelske države, jevreji će moći povratiti vlast nad samim sobom u njihovoj povijesnoj domovini i time okončati svoj san star dvije hiljade godina!"*[23]

Mike Evans, jedan od kršćanskih fundamentalističkih lidera, o kome ćemo kasnije govoriti, kaže sljedeće:

"Januara 1985. godine, Jimma Bakkera, Jimmya Swaggarta, Jerrya Falwella (svi oni su fundamentalističke vođe i o njima će kasnije biti riječi) i mene, zajedno sa nekolicinom drugih, pozvao je predsjednik Reagan na privatni sastanak. Nikad neću zaboraviti šta nam je tom prilikom rekao. Predsjednik je izrazio svoje ubjeđenje da je Amerika na pragu duhovnog buđenja i još dodao:

"Ja u to vjerujem cijelim svojim srcem. Bog čuva ljude kao što sam ja i vi, zahvaljujuci molitvama i skrušenom obraćanju vjernika, pripremajući time svijet za kralja svih kraljeva i vladara svih vladara", tj. Mesije.[24]

Ako je Reagan ovakvo razmišljao, šta možemo reći o Bushu, koji je bio njegov zamjenik i najbliži

[23] Yusuf Al-Hasan, «El-Bu'd ad-Dini» («The Religious Dimension of American Policy»), p. 172.-179.

[24] Grace Halsell, « Prophecy and Politics»s , p. 191.

pomoćnik?! čovjek koji je za jevreje učinio ono što prije njega nije učinio Reagan, niti bilo ko drugi. Za vrijeme Zaljevske krize, on je izrazio naklonitost fundamentalistima kao niko prije njega!

Pored ovoga, Bush ima čvrste prijateljske veze sa protestantskim fundamentalističkim liderima, među kojima se posebno ističe Jerry Falwell. Za njega Bush kaže:

"S potpunom sigurnošću tvrdim da se sa ljudima kao što je Jerry Falwell, nikad neće ponovo dogoditi nešto tako užasno kao što je bio holokaust nad jevrejima".[25]

Grace Halsell ističe da je Falwell, 25. januara 1986., organizirao svečani ručak u Bushovu čast, rekavši tom prigodom:

"Bush će biti najbolji predsjednik za 1988. godinu".[26]

Bez obzira šta može biti rečeno o njegovoj kriminalnoj prošlosti, on lično, u svojoj knjizi "Looking Forward", sebe opisuje kao pobožnog čovjeka, navodi da je njegov djed bio svećenik te da on i njegova porodica svakog dana čitaju Bibliju. Zatim kazuje o problemu koji je imao dok je bio ambasador u Kini, kad je htio krstiti svoju kćerku. Tu je i njegova slika, na kojoj nosi crnu kapicu i oslanja se na Zid plača na način kako to čine

[25] Yusuf Al-Hasan, «El-Bu'd ad-Dini» («The Religious Dimension of American Policy»), p. 172.
[26] Grace Halsell, «Prophecy and Politics», p. 13. Kao što je poznato, ovo se i dogodilo. Ovo dokazuje njegovu vezu sa fundamentalistima i koliko je za njega važno da im iskaže zahvalnost na ponovnom izboru

Jevreji.[27]

Ako je ovo stav američkih predsjednika prema kršćanskom fundamentalizmu, vidjet ćemo da je sasvim drukčiji njihov stav o islamu i muslimanima.

Islamski fundamentalizam

Pogledajmo njihov stav u pogledu "islamskog fundamentalizma".

U ovom kontekstu ćemo spomenuti riječi predsjednika Nixona, koji se među živim američkim predsjednicima smatra najsklonijim razmišljanju i teoretiziranju.

U njegovoj knjizi "1999 Victory Without War" («1999., pobjeda bez rata»), čiji naslov podsjeća na "ideju milenija" i vladavine svijetom jedne države, kaže:

"Konflikt Arapa protiv Jevreja prerasta u sukob između islamskih fundamentalista, sa jedne strane, i Izraela i umjerenih arapskih država, sa druge strane".[28]

Zatim nastavlja:

"U islamskom svijetu, od Maroka pa sve do Indonezije, islamski fundamentalizam je naslijedio komunizam kao glavno sredstvo nasilnih promjena".[29]

Svoju knjigu završava izjavama koje može izreći samo jedan protestantski fundamentalist najvećeg kalibra:

[27] Sa napomenom da ovo na što smo malo prije ukazali predstavlja prirodu religioznosti američkih predsjednika
[28] Richard Nixon, «1999 Victory Without War», p. 267.
[29] Richard Nixon, »1999 Victory Without War», p. 293.

"Kad je Amerika bila slaba i siromašna, prije 200 godina, naše je vjerovanje bilo ono što nas je održalo u životu, a sada kad ulazimo u naš treći vijek i kad dočekujemo sljedeći milenij, trebamo iznova otkriti naše vjerovanje i iznova mu udahnuti živost".[30]

Poznati časopis «Foreign Affairs» je publicirao jedan njegov komentar u vezi sa čuvenim prvim sastankom između Reagana i Gorbačova, u kome on kaže:

"Rusija i Amerika trebaju sklopiti odlučnu suradnju u borbi protiv islamskog fundamentalizma".[31]

---

[30] Richard Nixon, «1999 Victory Without War», p. 318.

[31] Autor knjige «Amerika wesh-Shar'iyah» («Amerika i legitimitet») spominje jedan događaj koji upućuje na to da je fanatički fundamentalizam prešao sa svećenika i političara i na intelektualce. Egipatski pjesnik Džemal el-Gitani pripovijeda o svom putovanju u Moskvu sa kolegom iz Palestine Semihom el-Kasimom. Njih dvojica su išli tamo kao predstavnici arapske ljevice. Bili su iznenađeni kad je – kako to prenosi El-Gitani – na scenu stupio poznati pjesnik iz američke delegacije i kad je pročitao pjesmu u čijem uvodu je rekao: «Mi Amerikanci i Rusi moramo zaboraviti naše nesuglasice i ujediniti se zajedno u borbi protiv Islama». El-Gitani i njegov kolega su razmijenili poglede pitajući se: «Je li ovo taj napredak koji smo došli veličati?!»

DVA CIONIZMA

(Oni koji rade na realizaciji "Lažnog obećanja")

Prije Hertzla

Kako je nastao cionistički pokret koji insistira na palestinskoj zemlji i smatra je jevrejskom teritorijom? Odakle potiče osjećaj prisutan u svijetu da se obećanje koje je Allah dao Ibrahimu, alejhi selam, odnosi na jevreje, a ne na muslimane?!

Ono što čujemo i što smo čitali u školskim programima iz historije, navodi nas da zaključimo da su osnivači ove ideje Hertzl i jevreji.

Međutim, realnost je sasvim drukčija.

Prvi koji su počeli pozivati na iskupljanje jevreja radi ostvarivanja tevratskih proročanstava bili su kršćani, i to oko četiri stoljeća prije jevreja i cionistočkog pokreta.

Ukoliko ne pojmimo ovu činjenicu, nećemo moći shvatiti stav Zapada općenito, a posebno nećemo moći pojmiti stav Amerike spram konflikta čiji smo svjedoci.

Kako bismo se u to uvjerili, napravimo historijski osvrt.

Crna kuga

Kakav je bio status jevreja u Evropi?

Jevreji su prokleti u Indžilu, a i prije toga ih je Allah prokleo:

"Jezikom Davuda i Isaa, sina Merjemina, prokleti su oni od sinova Israilovih koji nisu vjerovali – zato što su se bunili i uvijek granice zla prelazili" (El-Maide, 78.).

To što su "prokleti", i što su "braća majmuna i svinja", "obožavaoci teleta" i "krvopije", nisu jedini razlozi neprijateljstva kršćana prema njima. Kod kršćana, po njihovom mišljenju, postoje mnogo veći razlozi. Oni ne optužuju jevreje za nevjerovanje u Boga niti za ubijanje poslanika. Oni ih optužuju za ubistvo samog Boga – Mesije, neka je Allah visoko iznad onoga što mu pripisuju. Istina je ono što kaže Uzvišeni Allah:

"A nisu ga ni ubili ni raspeli, već im se pričinilo"

(En-Nisa, 157.).

Odavde počinje neprijateljstvo između dviju skupina koje ne prestaje. Papinska crkva, koja svoje središte ima u Rimu, nije prestala gajiti neprijateljstvo i proklinjati jevreje na začuđujući način...

Jedna od zanimljivosti u vezi sa ovim neprijateljstvom je i to kad se jednom na Zapadu bila raširila veoma opasna kuga. Nazvali su je crna kuga. Ona je bila razlog smrti miliona ljudi i siromaštva velikog broja gradova i sela. Nakon ovoga slučaja, papa je službeno izjavio da smatra da su tu kugu prouzrokovali jevreji!?

Svaka nečistoća ili nesreća koji su pogađali svijet su povezivani sa jevrejima. Otuda i kampanje čišćenja evropskog društva od jevreja koje su predvodile pape. Ove kampanje su trajale u 13., 14. i 15. stoljeću. Tokom njih su od jevreja očišćene Britanija, Njemačka, Francuska i mnoge evropske zemlje. Na jevreje se gledalo kao na najopasnija Božija stvorenja koja u sebi nose najviše zla...

Bježeći od pakla zvanog Evropa, utočište su pronašli u tada muslimanskoj Andaluziji, gdje su ih prihvatili muslimani. Kad su kršćani osvojili islamski Madrid, poduzevši rat širokih razmjera čiji je cilj bio uništavanje muslimana, taj val je zahvatio i jevreje. Oni su tada emigrirali u osmanske vilajete, a posebno u Grčku i Bosnu.

U ovome odlučnom vremenskom periodu su se zbila dva velika događaja, jedan geografski, a drugi vjerski.

Preplitanjem ova dva faktora se formira najveća sila koja se bori protiv islama, i protiv Allahovog istinitog obećanja. Ona radi na realizaciji lažnog obećanja i na pripremi dolaska Mesije Dedždžala.

Ta dva događaja su:

- Otkriće Amerike,
- Pojava protestantskog pokreta.

Protestanti

Protestanti se suprotstavljaju vođi Katoličke crkve papi odbijajući da mu se pokore. Oni vjeruju da nije

moguće da čovjek posreduje između ljudi i Boga.

Zagovaraju da svaki čovjek treba sam proučavati i provoditi u djelo svetu knjigu Bibliju. Odbacuju monopol crkvnih ljudi na podučavanje vjeri i na komentiranje Biblije. Ove stavove oni su poprimili od muslimana u dodirima sa njima za vrijeme križarskih ratova. Tada su vidjeli da svaki musliman sam za sebe uči Kur'an i da nema nikakvog posrednika između vjernika muslimana i Boga.

Ono što se dogodilo u Evropi nakon pojavljivanja ovoga pravca jest da su se ljudi počeli vraćati temeljima Tevrata, a protestantski lider Martin Luther je preveo Tevrat na njemački jezik. Zatim je preveden i na engleski. Ovaj pokret se najviše raširio u Njemačkoj i Britaniji. Oni su vjerovali u doslovnost i nepogrješivost Tevrata. Vjerovali su da je svako slovo koje se u njemu nalazi istina koju je poslao Bog. Na taj način su počeli iščitavati tevratske tekstove poput onoga o obećanju koje je dato Ibrahimu i Jakubu, alejhima selam, koje smo ranije spomenuli.

Oni su povjerovali u te tekstove sa ubjeđenjem da oni moraju raditi na njihovu ostvarivanju. Time su okrenuli leđa stavovima pape i crkvenih ljudi po pitanju odnosa prema jevrejima.

Jevreji su se obradovali ovom pokretu našavši u njemu odušak i priliku za osvetu papi i njegovim pristalicama, ali i priliku da kršćane gurnu u međusobne razmirice. Upotrijebili su sve svoje spletke, svu pronicljivost, kao i svoju imovinu da bi pomogli njegovo širenje.

Na ovaj način su se postepeno počeli popravljati

odnosi između jevreja i kršćana. Kršćani su počeli vjerovati da je Palestina zemlja obećana jevrejima i da je njihova vjerska dužnost da rade na realizaciji toga obećanja.

Jevreji su se dali na širenje ovih načela među svim kršćanskim frakcijama.

Posljednja dva stoljeća su bili svjedoci neviđenih frakcijskih ratova u Evropi.

Otkrivanje Amerike je došlo u vrijeme velikog i žestokog katoličkog nasrtaja na protestante. To je bio razlog iseljavanja protestanata u Novi svijet. Oni su se počeli masovno seliti u Ameriku, tako da danas u njoj čine najveći broj stanovništva.

Njihov izlazak iz Evrope je bio u tevratskom vjerskom duhu. Prilikom njihova dolaska u Ameriku, bili su optimisti, uspoređujući svoj egzodus sa egzodusom Izraelćana iz Egipta i njihovim ulaskom u Svetu zemlju. čak su imena gradova i oblasti u Americi počeli nazivati tevratskim imenima, vjerujući da je to Nova zemlja, koju im je Bog obećao na Ovome svijetu.

Tako je američko društvo zasnovano na protestantsko-tevratskim temeljima, kao što smo i imali priliku vidjeti iz Carterovih riječi.

Vjerovatno sada znate početak odgovora na pitanje zašto danas, za razliku od prijašnjih vremena, kršćani rade na realizaciji jevrejskog obećanja, preobražujući se iz njihovih dželata u njihove sluge!

Sada razumijete zašto je Amerika država koja je bila spremna prigrliti vladavinu obećanog Mesije Dedždžala, čiji dolazak najavljuju za 2000. godinu.

William Eugene Blackstone

Rezultat protestantskog pokreta i prodiranja tevratske ideologije u njega je bio pojavljivanje ideje kršćanskog cionizma prije pojave ideje jevrejskog cionizma. Oni su posvojili ideju o povratku jevreja u Palestinu kao uvertiru u silazak Mesije, što bi se, prema mišljenju nekih, trebalo dogoditi početkom novog milenija.

Najpoznatiji čovjek ovoga pokreta u Americi je bio Blackstone, čiji spomen Izrael slavi iako nije bio jevrej. Bio je protestant. Rođen je 1841. godine. U svojoj knjizi "Isus dolazi", pozivao je ideji cionizma znatno prije samog Hertzla. Ova knjiga je prevedena na četrdeset osam jezika, među kojima je i hebrejski. Doživjela je nekoliko izdanja i štampana je u više od milion primjeraka. To je bila najrasprostranjenija knjiga na Zapadu u devetnaestom stoljeću.

Rezime njegovog mišljenja je da jevrejski narod zauvjek treba povratiti Ken'anovu zemlju. Pored ovoga, njemu je pošlo za rukom da, zajedno sa svojim pristalicama, pokrene peticiju koju je potpisalo 413 uticajnih američkih ličnosti: kongresmena, advokata i drugih ljudi iz elite. Peticiju su predali predsjedniku Benjaminu Herrisonu, tražeći od njega da iskoristi sav svoj uticaj i ovlasti u ostvarivanju zahtjeva Izraelćana u vezi s njihovim povratkom u Palestinu. Ova peticija je predana 1891. godine.

"Fond za otkrivanje Palestine"

U Britaniji su za vrijeme kraljice Victorije, protestanti osnovali fond koji su nazvali Fond za otkrivanje Palestine, a njegov predsjednik je bio nadbiskup od Canterburya, vodeći britanski nadbiskup.

Fond je osnovan s namjerom otkrvanja granica i znamenitosti Obećane zemlje, onako kako je to opisano u Tevratu.

Balfourova deklaracija

Nakon ovoga se pojavljuje Balfour, autor čuvene deklaracije.

Njegov biograf, inače kćerka njegove sestre, kaže o njemu:

"On je duboko vjerovao u Tevrat. Iščitavao ga je doslovno, vjerujući u svaku njegovu riječ. Kao rezultat toga vjerovanja, dao je svoje obećanje".

U njegovo vrijeme je predsjednik Vlade Velike Britanije bio Loyd George, koji je za sebe govorio da je cionist i da vjeruje u sve ono što se nalazi u Tevratu, a u vezi je sa povratkom jevreja. On, dalje, kaže da je ubijeđen da povratak jevreja predstavlja predznak dolaska Mesije.

Postoji veliki broj argumenata koji ukazuju na to da je kršćanski cionizam postojao znatno prije jevrejskog cionizma.

Bit će dovoljno spomenuti riječi Chaima Weizmanna:

"Jedan od glavnih razloga da jevreji dobiju Balfourovo obećanje od Britanije, koje im omogućaje formiranje jake jevrejske države, jesu osjećaji britanske populacije, koji su uveliko pod uticajem Tevra ta".[32]

Woodrow Wilson ("sin pastira Crkve")

Nakon ovoga na se sceni pojavljuj, predsjednik Wilson, koji je bio presjednik Amerike za vrijeme Prvog svjetskog rata, kad su Arapi ratovali na strani saveznika.

Ovaj čovjek je o sebi rekao:

"Mislim da ću ja, 'sin pastira Crkve', biti u stanju povratiti Svetu zemlju jevrejima".[33]

Neki jevrejski autori o njemu kažu:

"Pripadnost predsjednika Wilsona cionizmu je bila veoma duboka. Posebnu pažnju je poklanjao kršćanskom cionističkom mišljenju, i to u toj mjeri da nije gledao na moralne, političke i vjerske rezultate cionističkog programa".

Jedna od začuđujućih stvari, koja istovremeno izaziva smijeh, jest detalj koji nalazimo kod jednog od autora kad kaže:

"Wilson, presjednik najveće države, koji se predstavljao kao intelektualac, mislio je da na svijetu ima 100 miliona jevreja, dok u stvarnosti njihov broj nije prelazio ni 10 miliona".

[32] Mahmud Na'na'ah, «As-Sihjunijah fis-sittinaat», p. 7.
[33] Regina Sharif, «Non-Jewish Zionism», p. 70.

Pogledajte, samo, kako su uspjeli u njegovu profiliranju – u njegovu svijest urezati takva ubjeđenja!

Henry Cabot Lodge

U Wilsonovo vrijeme i u perodu nakon njega, pojavljuje se čovjek kojega moramo spomenuti, a koji je bio među važnijim vođama u američkoj politici. To je predsjednik Kongresne komisije za vanjsku politiku neposredno poslije Prvog svjetskog rata.

U govoru koji je održao u Bostonu 1922. godine, između ostalog je rekao:

"Treba pohvaliti želju jevrejskog naroda u svim dijelovima svijeta za postojanjem jedne nacionalne države za pripadnike njihova naroda koji se žele vratiti u zemlju koja je bila njihova bešika, u kojoj su živjeli i radili hiljadama godina. Ne mogu ostati miran na pomisao da su Kuds i Palestina u rukama muhamedanaca".[34]

To su riječi predsjednika Kongresne komisije za vanjsku politiku, govor koji datira od 1922., tj. 26 godina prije formiranja izraelske države. U njemu on potvrđuje da ne može prihvatiti da Kuds i Palestina ostanu u rukama muslimana!

Ovo spominjemo da bi se shvatilo da su kršćani, i prije početka velikog povratak jevreja u Palestinu, vjerovali da Izrael mora biti formiran na tom tlu.

[34] Regina Sharif, « Non-Jewish Zionism», p. 108.

PROTESTANTSKO BUĐENJE

Jedan od savremenih rezultata koje je protestantizam donio sa sobom jest pojavljivanje velikog vjerskog buđenja u Americi.

Da, to je buđenje i oni ga tako nazivaju. Opisuju ga fundamentalističkim, što u svojoj biti i jest, ali protestantski fundamentalizam.

Trebamo obratiti pažnju na ovo buđenje da bismo dokučili koliki nemar je obuzeo nas muslimane, posebno naše medije, koji nam ne prikazuju ovo lice američke civilizacije, koje je iz dana u dan u porastu. Nasuprot tome, oni nam predstavljaju Ameriku kao zemlju razuzdanosti, sekularizma i ateizma.

Mi, svakako, trebamo govoriti opširnije o ovome buđenju ili o ovome fundamentalizmu, koji na sebe preuzima odgovornost za realizaciji lažnog obećanja i koji utiče na kreiranje američke politike i javnog američkog mišljenja i koji potpuno podržava jevrejsku državu, da bismo se mogli upoznati sa njihovom ideologijom, njihovim djelima i predstavnicima.

Knjiga koja predstavlja Ameriku pod naslovom "Amerika danas", koja se dijeli u američkim kulturnim centrima (jedan od njih je i u Džiddi), potvrđuje da Amerikanci – kao što to smatramo – nisu narod bez vjere. Međutim, njihova vjera je elastična i široka. Dovoljno je samo da se vjeruje u ono što zagovara Crkva i da se na neki način bude njezin član. Ta pripadnost za sobom ne povlači ozbiljan vjerski pristup.

Statistike kažu da je Irska zemlja sa procentualno

najviše kršćana, a slijedi Amerika.

Institut za statistiku "Gallop" navodi da više od 94 posto stanovnika Amerike vjeruju u Boga (naravno, u skladu s njihovom dogmom), i da 71 posto njezinih stanovnika vjeruju u proživljenje nakon smrti (u skladu sa biblijskom doktrinom).

Neke druge statistike kažu da je broj članova Crkve u SAD-u 1970. godine dostigao 131 milion, dok se 1980. godine taj broj popeo na 135 miliona, da bi za samo dvije godine skočio na 139 miliona i 600 hiljada članova.

Donacije za Crkvu

Koliko Amerikanci doniraju za potrebe Crkve?

Prema statistikama – a koje se smatraju zastarjelim i datiraju od 1982. godine – znamo da su Crkvi darovali oko 60 milijardi dolara, dok nam knjiga "Amerika danas" ukazuje na polovinu ove cifre, što, opet, predstavlja veama mnogo.

Svjetski sedmičnik koji se bavi proučavanjem kršćanskog misionarstva, 1979. godine je objavio da su donacije date Crkvi u svrhu misionarstva dostigle 151 milijardu dolara (u Americi i van nje).

Godine 1990. je ova cifra premašila 180 milijardi.

Samo za pokrštavanje Somalije su izdvojili 196 miliona dolara!

Univerziteti i škole

Dolazimo do vjerskih škola, univerziteta i televizijskih mreža u Americi. šta mislite, koliki je njihov broj? Mislite li da kršćansko buđenje u Americi nalikuje našem islamskom buđenju, koje ne posjeduje časopise, magazine, niti radiostanice, a da ne govorimo o satelitskom televizijskom programu!?

Nikako! Crkve posjeduju i upravljaju stotinama škola, univerzitetima i institutima u Americi.

U školskoj 1981./82. godini je broj naučnih instituta višeg školstva dosegao cifru od 1948.

A koliko ih je tek sada?!

Kad je riječ o školama, 1954. godine su posjedovali 123 škole, dok je 1980. godine njihov broj prešao brojku od 18.000.[35]

Nije novina ako kažemo da su poznati američki univerziteti zasnovani na protestantskim vjerskim osnovama. Među njima su Harvard, Yale, Georgetown, Dayton, Denver, Boston i drugi.

Kao rezime, možemo reći da protestantski fundamentalisti u Americi imaju više od 20 hiljada škola, instituta, fakulteta i milione učenika koji proučavaju Toru. Svi oni vjeruju u principe koje smo malo prije spominjali.[36]

---

[35] Jerry Falwell, «The Fundamentalist Phenomenon» : «The Resurgence of Conservative Christianity», p. 21.

[36] Postavlja se pitanje: Zašto su se studenti koji su, prije dvadeset ili trideset godina, poslani na studije u Ameriku vraćali puni otpadništva i odmetanja od vjere, dok se u posljednje vrijeme vraćaju još pobožniji?! Jedan od razloga je hrišćanski preporod.

Predsjednici i svećenici

Jedan od argumenata kojima se potvrđuje da je Amerika vjerska država jest i činjenica da su oba predsjednika prije Busha, Reagan i Carter, bili vjerski konzervativci. Carter je bio veoma dosljedan učenjima Protestantske crkve i dan-danas je ostao jedan od njezinih misionara. Putujući u Afganistan, Sudan i druga mjesta, on brani misionarstvo i poziva u kršćanstvo. Ovo zna svako ko prati vijesti o njemu. On je misionar i svećenik.

Njegov sljedbenik, predsjednik Reagan, kao što smo ranije spomenuli, tokom predizborne kampanje je više od deset puta ponovio da vjeruje u predskazanja Tore, a u to spada i bitka 'Armagedon'.

Još jedna činjenica koja upućuje na širenje vjerskog buđenja u Americi jest statistika koja ukazuje da su najprodavanije knjige vjerske tematike. Samo 1984. godine su na sajmu knjiga, od ukupnog iznosa prodatih knjiga, jedna trećina bile knjige vjerske tematike. Cijena tih knjiga se procjenjuje na milijardu dolara, a te knjige je kupilo oko 37 miliona kupaca.

Pitajte one koji su poslani na studije prije dvadeset ili trideset godina... Kršćani nisu s njima nikad pričali o vjeri, već bi im govorili: «Mi niječemo našu vjeru, pa zašto i vi ne biste nijekali vašu?» Međutim, posljednjih godina student koji ode na studije na Zapad bude okružen školskim drugovima, profesorima i profesoricama koji s njim polemiziraju o vjeri... a musliman, bez obzira koliki griješnik on bio, kad dođe u raspravu o islamu i kršćanstvu ili o Kur'anu i Bibliji, svjestan je ispravnosti islama i Kur'ana. Upravo ovo ga nagoni da kontaktira sa svojom braćom muslimanima vjernicima i da se s njima potpomaže!

Vjerski mediji

Još više začuđuje uticaj vjere na američke medije. Televizijski i radiokanali su preplavljeni razgovorima o Tori i njenim likovima. časopisi i revije su ispunjeni fotografijama zvijezda vjerskih radio i televizijskih programa, kao što su Billy Graham i Jerry Falwell. Ove fotografije dominiraju sviješću Amerikanaca.

Ove zvijezde, fundamentalističke zvijezde, poput Jimmya Swaggerta, koji posjeduje sedmični program "Križarski rat" (čovjek koji je poražen u debati sa šejhom Ahmedom Didatom), po svome publicitetu i mamljenju pažnje narodnih masa postali su konkurencija sportskim, muzičkim i filmskim zvijezdama.

Neke statistike kazuju da je broj onih koji prate fundamentalističke vjerske programa 1980. godine dostizao 47 posto čitave američke populacije.

Kažu da svake sedmice otvaraju jednu novu radiostanicu, a svakog mjeseca novu televiziju. Ovo je izvještaj od prije nekoliko godina. Koliki li je taj broj sada?!

U Americi postoji poznato udruženje pod nazivom "The Association of National Religious Broadcasters" (okuplja zaposlene u vjerskim radiostanicama iz svih dijelova SAD-a). Ovo udruženje je osnovano 1944. godine. U to vrijeme je imalo samo 49 radiostanica, a 1980. godine se taj broj povećao na 800, dok je 1982. godine skočio na 1.000 radiostanica koje proizvode i uređuju vjerski program.

Treba napomenuti da, nakon naglog uvećavanja broja njegovih članova, ovo udruženje od 1980. godine počinje organizirati godišnji kongres svojih članova. U

okviru ovoga kongresa se održava jutarnja misa za Izrael.

Zapadni kršćansko-fundamentalistički pokret upravlja svom crkvenom vizuelnom i radiomrežom. Dvije najveće zvijezde ovih programa su Jerry Falwell i Pat Robertson. Njih dvojica primaju više donacija od dvije vodeće američke političke partije, demokratske i republikanske.

Sve ove činjenice preuzete su iz američke štampe. Američki fundamentalistički pokret se smatra jednim od političkih fenomena dvadesetog stoljeća. Veliki broj socijologa i psihologa se dao na analiziranje ovoga fenomena.

Postoji još jedna stvar na koju moramo obratiti pažnju: veza između pojavljivanja AIDS-a i herpesa i širenja vjerskog buđenja u Americi. Ljudi su počeli osjećati važnost vjere u životu. Postojale su manje kršćanske crkve koje su blud smatrale zabranjenim i koje su se borile prtiv njega, čuvajući svoje sinove i kćerke od njegova zla.

širenjem ovih prljavih bolesti, povećavao se broj tih crkava, kao i broj njihovih pristalica. Ovome treba dodati uticaj ovisnosti o drogama, beskućništvo i nezaposlenost. Sve je to dovelo do porasta kršćanskog fundamentalizma u toj mjeri da njihov broj sada doseže 80 miliona. Stoga se ubraja među najvažnije pokrete u dvadesetom stoljeću. Jedan od analitičara pretpostavlja da će potrajati najmanje 500 godina.[37]

[37] Detaljnije, pogledati: « El-Bu'd ed-Dini»

"Elektronske crkve"

Vjerska televizija u Americi je začuđujuća. Ona posjeduje toliki broj vjerskih programa da ih nije moguće pobrojati.

Udruženje koje okuplja zaposlene u vjerskim stanicama kaže da imaju 1.000 televizijskih i radiostanica koje međusobno surađuju. Procjenjuje se da njihove združene radioprograme sedmično prati 115 miliona ljudi, dok se pretpostavlja da 14 miliona ljudi redovno gleda "elektronske crkve".

Neka proučavanja kažu da najvažnijih deset "elektronskih crkvi" u Americi prati oko 40 posto gledalaca američke televizije.

Naravno, ovdje ćete zapaziti lahkoću islama, s jedne strane, i težinu drugih vjera. Nama muslimanima čitava Zemlja je učinjena dozvoljenom i čistom za obavljanje namaza, kao što to stoji u jednom hadisu Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Na drugoj strani, kršćani svoju molitvu moraju obavljati u crkvama. Stoga su njihovi ideolozi došli sa sljedećom idejom: mi ćemo vam svake nedjelje donijeti "elektronsku crkvu" u vaše kuće..., kad god upalite televizor – pred sobom ćete naći crkvu. Tako, američke porodice dok sjede u svojoj kući s upaljenim televizorima, pred sobom imaju crkvu. Nazivaju je "elektronska crkva".

Institut za statistiku "Gallop" navodi da je 1982. godine 52 miliona Amerikanaca mjesečno pratilo jedan ili više programa «elektronskih crkvi», dok je 1983. godine – kad se pojavio virus AIDS-a – njihov broj povećan na 60 miliona.

U istraživačkoj studiji Udruženja radiostanica islamskih zemalja u Džiddi, koje se bavi radom kršćanskih misionarskih radiostanica, spominje se da samo u Americi ima 38 televizijskih stanica, 66 kompanija za kablovsku televiziju i 1.400 radiostanica. Među njima su četiri televizijske stanice čiji godišnji budžet, svake od njih, premašuje 50 miliona dolara.

Na tebi je da ovo usporediš sa stanjem islamskih medija!

Pri realizaciji ovih medijskih projekata, oni su počeli koristiti i satelite. Procjenjuje se da polovina ovih stanica koristi satelite. Ova informacija datira iz 1985. godine, dok je već sada izvjesno da sve ove stanice koriste satelite. Dakle, gledane su u čitavom svijetu.

Ista studija spominje da je u oblasti kinematografije izdvojeno 100 miliona dolara za filmsku produkciju. Tu produkciju bi u Hollywoodu za potrebe televizije trebala proizvoditi produkcijska kuća koju su nazvali "The Genesis Project".

Projekt obuhvata produkciju petnaest filmova čiji je sadžaj uzet iz biblijskog poglavlja "Knjiga postanka", kao i osamnaest filmova s tematikom iz Lukinog evanđelja.

Sljedeću izjavu Jimmy Swaggerta ćemo uzeti kao obrazac na osnovu kojeg možemo dobiti predstavu kakve programe emitiraju ove stanice:

"Osjećam da je Amerika povezana nekom tajnom vezom sa Izraelom. Ta veza, po mom ubjeđenju, datira znatno prije osnivanja SAD-a. Jevrejsko-kršćanski koncept se cijelo vrijeme vraća na Ibrahima i na Božije obećanje koje mu je dano. Ja duboko vjerujem da to obećanje

obuhvata i Ameriku. To stoga što Bog kaže: 'Ja blagosiljam onoga koji blagosilja Izrael i proklinjem onoga koji ga proklinje'. Hvala Bogu, Sjedinjene Američke Države su danas još uvijek superiorne. Ja sam ubijeđen da je to zato što mi podržavamo Izrael, i molim Boga da zauvijek tako ostane."

ZVIJEZDE KRŠĆANSKOG FUNDAMENTALIZMA

Dolazimo do lidera američkog fundamentalističkog pokreta. Ko su oni? šta rade? Nakon svega, na tebi je da njihov fundamentalizam, koji je potpomognut i podržan, usporediš sa stanjem onih koji u islamskim zemljama pozivaju Allahu, sa onime sa čime se oni suočavaju i kako su žigosani kao fundamentalisti, pri tome bivajući na udaru sa svih strana.

Jerry Falwell

Najpoznatija i najuticanija ličnost među protestantskim fundamentalistima jest čovjek koji se zove Jerry Falwell. On je osnivač organizacije "The Moral Majority".

Među njegovim izjavama je i ta da američka podrška Izraelu nije samo u interesu Izraela, već i u interesu Amerike.

Ovo je sasvim jedinstvena ličnost. Na početku je taj čovjek zagovarao da su Sjedinjene Države kršćanska nacija, da bi zatim došao sa novim sloganom tvrdeći da je Amerika jevrejsko-kršćanska republika.

Jednom je rekao: *"Ako se neko suprotstavi Izraelu, taj se suprotstavio Bogu".*[38]

Tokom svojih programa, on se poziva na ono što naziva *"Božijim obećanjem datim Ibrahimu prije četiri*

[38] Jerry Falwell, «The Fundamentalist Phenomenon», p. 215.

hiljade godina": "Blagoslovit ću one koji tebe blagoslove i prokleti one koji tebe prokunu", dodajući da, zbog ovoga vjerskog razloga, Amerika neprekidno treba pomagati Izraelu, kako ekonomski, tako i vojno." [39]

Kad je – 1948. godine – formiran Izrael, on to nije smatrao samo početkom realizacije tevratskih proročanstava, nego i "znakom Božijeg ispunjenja datoga obećanja i Njegova blagoslova" upućenog izabranom narodu.[40]

Falwell je također osnovao univerzitet i nazvao ga "Liberty University". On kaže da će do 2000. godine 50.000 studenata pohađati taj univerzitet.[41] Na njemu studenti koji dolaze iz različitih zemalja studiraju vjerske znanosti iz perspektive judaizma.

Falwell neprestano naglašava da *"obnova države Izrael predstavlja ispunjenje proročanstava"*. To i jesu obećanja, ali iskrivljenog Tevrata.

On se ne zadovoljava sadašnjim granicama Izraela koje uključuju Zapadnu obalu, Gazu, Golansku visoravan. On, također, poziva na ekspanziji izraelske zemlje od Nila do Eufrata.

Kad su Jevreji 1982. godine napali Liban i okupirali Bejrut, u svom programu "Old Time Gospel Hour" (sedmična emisija koju prati oko 5,6 miliona gledalaca - prim. prevodioca ove knjige na engleski),

[39] Wolf Blitzer, «Between Washington and Jerusalem: A Reporter s Notebook», p.198.

[40] John Kater, «Christians on the Right: The Moral Majority in Perspective», p. 79.

[41] Perry Deane Young, God's Bullies: «Native Reflections on Preachers and Politics», p. 215.

Falwell je izjavio:

"Poglavlje Postanka u Tevratu kaže da će se granice Izraela pružati od Eufrata na istoku, do Nila na zapadu. Dakle, obećana zemlja će obuhvatati dijelove današnjeg Iraka, Sirije, Turske, Saudijske Arabije, Egipta, Sudana, kao i cijeli Liban, Jordan i Kuvajt".[42]

U skladu sa protestantskim fundamentalističkim pogledima, sve ove zemlje su zemlja Ken'ana i otuda naziv "Obećana zemlja."

Ovaj čovjek napada Arape govoreći da im nema mjesta među njima, niti sa njima smiju postojati dobri odnosi jer oni negiraju vrijednosti Sjedinjenih Država i način njihova življenja, kao i što odbijaju priznati Izrael.

Ovo je u skladu sa onim što nalazimo u Tevratu – da «postoji sedam prokletih naroda», a da su «Arapi najvažniji među njima».

Ostalo je još da kažemo to da je Jerry Falwell bliski prijatelj američkog predsjednika Georga Busha. Kao što smo ranije spomenuli, sam Bush je u nekoliko navrata naglasio svoje prijateljstvo sa njim.[43]

Pat Robertson

Druga ličnost je Pat Robertson, poznat širom Amerike kao zvijezda vjerske televizije. Ovaj čovjek je osnivač televizijske stanice koja putem satelitskog emitiranja pokriva više od 60 država širom svijeta.

[42] Alan Dehmer, «Unholy Alliance», p. 14.

[43] Za više detalja u vezi a Falwellom, pogledaj «The Religious Dimension» i «Prophecy and Politics» (prim. prev.)

On kaže da je primo više od miliona poziva putem svoje besplatne telefonske linije "800".

Ti pozivi su vjerskog karaktera i odnose se na religiozne kodekse i konsultacije, kao i traženje crkvenih uputa na koje odgovaraju on i njegova skupina.

Godine 1988. je objavio svoju kandidaturu za predsjednika Amerike, imajući namjeru biti protukandidat Bushu. Međutim, nakon toga je povukao svoju kandidaturu.

Jeste li primijetili koliki ugled posjeduje ovaj čovjek kad je u stanju stići do predsjedničkog mjesta u SAD-u uprkos tome što je jedan od ekstremnih fundamentalističkih vođa.

Izgleda da je politika zabranjena samo "islamskim fundamentalistima"!

Postoji i poznata televizijska stanica pod imenom CBN,[44] koju posjeduju Pat Robertson i njegova skupina fundamentalističkih protestanata. Ona emitira program 24 sata dnevno i njezine emisije su uglavnom posvećene religioznim propovijedima. On vodi program "700 Club".[45]

Osnivač je i «Regent univerziteta».

O njemu «New York Times» piše:

"Sve što se nalazi u mozgu Pata Robertsona jesu posljednji dani Ovoga svijeta, dolazak Mesije i velika bitka 'Armagedon'".

[44] Christian Broadcast Network (prim. prev.)
[45] Emisija je gledana u Sjevernoj Americi i u 84 druge zemlje (prim. prev.)

On očekuje da će se Mesija pojaviti na kraju drugog milenija.

Robertson to zasniva na vjerovanju *"da je ponovno osnivanje izraelske države samo signal da su se biblijska proročanstva počela veoma brzo ostvarivati"* i da će se *"dogoditi ono što nagovještava Biblija u vezi s ponovnim osnivanjem države Izrael".*

Tokom svog programa "The 700 Club", Robertson neprestano potencira neprijateljstvo prema Arapima, nazivajući ih Božijim neprijateljima.

On smatra da se prema Palestincima ne smije odnositi pravedno s obzirom da je *"osnivanje Izraela i određivanje njegovih granica u skladu s Božijom voljom i kazivanjima Tevrata".*

S njegove tačke gledišta, ovo nije pitanje ljudskog izbora nego je riječ o Božijoj volji i eksplicitnim tevratskim principima.

Kad je Izrael zauzeo jug Libana, ovaj čovjek je osnovao televizijsku stanicu "Star of Hope" («Zvijezda nade»). Ova stanica je emitirala svoj program iz oblasti pod izraelskom okupacijom koja je bila pod upravom libanskog secesioniste i izraelskog plaćenika majora Haddada.[46]

Na otvaranju ove stanice – čiji programi se emitiraju u Siriji, Iraku, Turskoj, Egiptu i sjevernim oblastima arapskog poluostrva – Robertson je rekao:

[46] Žaljenje izaziva što arapski mediji šačicu kršćana u Libanu nazivaju plaćeničkim milicijama, kao da jevreji nemaju drugih plaćenika u oblasti osim njih!

"Kur'an i islamska učenja ne mogu zadovoljiti najdublje potrebe ljudskog duha. Ovo je vrijeme krize jer se islam bazira na vjerovanju koje doživljava unutarnja sučeljavanja", tj. on očekuje pad islama i njegovo propadanje.

On ide dalje i kaže: *"I pored toga što među muslimanima ima mnogo onih koji imaju duboko negativne emocije, u posljednje vrijeme se pojavljuju oni koji su otvoreni ka prihvatanju poruka Biblije ako im one budu prezentirane putem televizije".*[47]

U jednom od svojih tekstova, on navodi da je izraelska okupacija Jerusalema iz 1967. godine "najvažniji predskazujući događaj u našim životima i da se svima približio kraj,[48] izuzev jevrejima, te da će njegova informativna mreža biti aktivni dio božanskog pokreta podrške Izraelu".

Ovaj čovjek, Pat Robertson, bio je u službenoj delegaciji koja je pratila Busha 1985. godine na njegovom putovanju u Sudan kad je postignut američko-sudanski dogovor o ekstradiranju kevreja "Flaša" iz Sudana u Izrael. Ovo upućuje na jačinu njegovih relacija koje ga vezuju sa predsjednikom Bushom.[49]

On je, također, organizirao avione za prijevoz jevreja "Flaša" iz Amerike i s juga Libana u Izrael. Uza sve ovo, ne treba zaboraviti da je ovaj čovjek vođa protestantskih fundamentalista i da nije jevrej.

[47] Alan Dehmer, «Unholy Alliance», p. 6.
[48] Ove riječi su aluzija na ono što se nalazi u Lukinom evanđelju (21:24) (prim. prev.)
[49] Pogledati, George Bush with Doug Wead, «George Bush: Man of Integrity», p.37. (prim. prev.)

List «šark el-Evset», od 12. novembra (1412. godine po Hidžri), objavile su sljedeći naslov:

"Vjerski misionar kupuje najveću informativnu kuću u Americi".

Ove novine spominju priču da je Robertsonova kompanija («United States Media Corporation») kupila najjaču informativnu kuću u Americi, «United Press Intrenational».

U tekstu se navodi: "'U. S. Media Corporation' je dio mreže kršćanskih stanica koje posjeduje Robertson, a koja se sastoji od lanca televizijskih i radiostanica čiji programi su rasprostranjeni širom Amerike. Ovaj kanal, koji je namijenjen porodici, ima 54 miliona pretplatnika među američkim familijama".[50]

George Otis

George Otis je treća vodeća ličnost iz redova protestantskih fundamentalističkih krugova. On predvodi veliku organizaciju koja se naziva "High Adventure Ministry". Ova organizacija vjeruje u doslovnost Tevrata i, shodno tome, da je Izarel uvertira za povratak Mesije. Oni se potpuno obavezuju na pomoć jevrejima.

U jednoj od svojih reklama, oni kažu:

"Mi smo dužni omogućiti Izraelu sigurnost zato što vjerujemo da je čitava Sveta zemlja nasljedstvo jevreja i neprihvatljivo je da pripadne nekome drugom ili da to bude izmijenjeno. Ovo je obećanje koje je Bog dao

[50] Robertson je kasnije povukao svoju ponudu (prim. prev.)

Ibrahimu, Ishaku i Jakubu, obećanje koje nikad nije opozvano".

U tom proglasu, on dodaje:

"Kao što je formiranje savremenog Izraela ispunjenje obećanja koji se ne kosi sa tevratskim proročanstvima i radostan nagovještaj dolaska Mesije, mi smatramo da su jevreji, bez obzira gdje bili, odabrani Božiji narod i da Bog blagosilja onog ko njih blagosilja, a proklinje one koji njih proklinju".

Mike Evans

Evo još jedne vodeće ličnosti kršćanskog fundamentalizma – Mike Evans. On, isto tako, ima veoma dobre odnose sa predsjednikom Bushom,[51] i ubraja se u red najekstremnijih kršćanskih fundamentalista. Njegov stav se može sažeti u to da Amerika mora težiti ka uspostavi Izraela i da taj čin mora biti u ime Boga i predstavljati potporu Božijoj riječi.

[51] Grace Halsell (p. 187.) prenosi od jednog protestanskog svećenika: "Svećenik Mike Evans je prijatelj George Busha i zauzima visoko mjesto u republikanskoj stranci; on agitira među biračima i podstiče ih da glasaju za ljude poput nas: poput Reagana i Busha. On vjeruje u Ameriku koja podržava Izrael".
Taj svećenik također kaže: "Mike Evans je jevrej koji je prihvatio kršćanstvo kako bi pomogao svome narodu, ali to ne znači da on odlazi u Izrael i pokušava pokrstiti jevreje ili bilo šta od toga. Ono što on čini jest da pokaže jevrejima da ih volimo i da stojimo uz njih... A Bog kaže da će blagosloviti one koji blagosiljaju jevreje!"
Ovo je Bushov stranački kolega i bliski prijatelj, jedan od onih koji podržavaju njegovu izbornu kampanju još od dana Reagana!
Valjda nam je sada jasno šta znače "međunarodni legitimitet" i "novi svjetski poredak", kojima poziva Bush.

On posjeduje program koji se zove "Izrael je ključ opstojnosti Amerike". Ovaj program se emitira svakodnevno na više od 50 stanica u 25 američkih država i traje jedan sat.

Evans kaže:

"Ako se Izrael odrekne Zapadne obale, to će rezultirati njegovim uništenjem, a nakon toga i Sjedinjenih Američkih država. Ako bi se Izrael odrekao Zapadne obale u korist Palestine, to bi značilo negiranje obećanja datog u Tevratu, a to bi izazvalo propast Izraela, a kasnije i Amerike, jer je gledala kako Izrael čini nešto suprotno Božijoj Knjizi i nakon toga mu je dala podršku u tome".[52]

Evans bodri američki narod da se mobilizira u podržavanju najboljeg prijatelja Sjedinjenih Američkih Država potpisivanjem peticije o "blagoslovu Izraela", jer mu je Gospodar jasno naredio da radi na produkciji ovoga posebnog programa o Izraelu.

Drugim riječima, produkcija njegovog televizijskog programa, koji emitira 50 stanica, naređena je Božijom objavom i predstavlja radosnu vijest ljudima o povratku Božijeg naroda u Obećanu zemlju.

Ovaj program prate desetine miliona Amerikanaca, Evropljana i naroda Latinske Amerike.

Evans, kao i svi koji su vješti metodama vjerskog marketinga, usavršili su tehnike propagande i metode huškanja. U čudne metode njegove agitacije – čiji je cilj pridobijanje američkih emocija prema Izraelu – jest i ideja "Jer USA lem D. C."

[52] Paul Findley, «They Dare to Speak Out: People and Institutions Confront Israel's Lobby», p. 240.

Poznato je da Amerikanci svoj glavni grad nazivaju "Washington D. C." kako bi pravili razliku između njega i istoimene države. Zato on Kuds naziva "Jerusalem D. C.", podrazumijevajući pod time «D. C.» – «David's Capitol» (Davudova prijestonica).

Ovim potezom je uspio mobilizirati američke emocije u korist takvih ideja.

U svojoj deklaraciji pod naslovom "Jerusalem D. C.", on se obraća američkom predsjedniku i predsjedniku izraelske vlade govoreći:

"Mi vjerujemo da je Kuds vlasništvo Svemogućeg Boga".

Ovo predstavlja smjernicu, ali i pritisak na američkog predsjednika i predsjednika izraelske vlade da ne smiju popustiti kad je u pitanju Kuds, jer je to Božiji grad i niko nema pravo na ustupke.

On dodaje:

"Božija riječ ne prihvata pregovore. Mi vjerujemo da Svete knjige priznaju Kuds kao glavni grad i duh Izraela i da će se jevrejski Mesija vratiti u njega".

A ko je jevrejski Mesija?

Niko drugi do sam Dedždžal!

On, također, kaže:

"Zato se mi obavezujemo na molitvu za narod Izraela, ali i na to da ćemo biti uz njih u njihovoj borbi za slobodu i mir."

Zatim nastavlja:

"Mi vjerujemo u Božije riječi kada kaže: 'Ja ću

blagosloviti onoga koji ih blagosilja i prokleti onoga koji ih proklinje'. Vjerujemo da je dužnost Amerike da bude rame uz rame sa Izraelom. Božija riječ priznaje Kuds, a mi smo dužni priznati Božiju riječ".

Deklaraciju "Jer USA lem D. C." Evans je proslijedio velikom broju Amerikanaca, a potpisalo je milion ljudi. Potpisi su poslani američkom predsjedniku i predsjedniku izraelske vlade.

Međunarodna kršćanska ambasada

Postoji još jedna protestantska fundamentalistička organizacija čiji članovi doslovno vjeruju u poruke Tevrata i Indžila; oni jevrejima priznaju obećanje koje lažno pripisuju Allahu. Ova organizacija nosi ime "The International Christian Embassy" (Međunarodna kršćanska ambasada). Ovi ljudi vjeruju da je sam Bog oformio njihovu organizaciju, čije se sjedište nalazi u Kudsu i koja ima ogranke u svim dijelovima svijeta.

Osnivač ove organizacije kaže:

"Mi smo veći cionisti od samih Izraelćana. Kuds je jedini grad kojeg Bog čuva i On je ovu zemlju zauvijek dao Izraelćanima".

Ova organizacija vjeruje da Mesija neće imati mjesto za svoj ponovni dolazak ako Izrael ne bude postojao.

Oni se ne zadovoljavaju podrškom koju daju Izraelu, nego mu pomažu u realizaciji njegove ekspanzionističke politike koju provodi, smatrajući da su Zapadna obala i oblast Gaze pravo koje je Bog podario izraelskom narodu.

Ova organizacija – koja se smatra za jednu od najopasnijih u Americi i svijetu – ima sedam načela. Posljednje načelo je pokrštavanje jevreja Palestine, tj. da jevreji povjeruju u povratak Isaa, a. s., i da postanu kršćani kao uvertira za njegov dolazak.

Međutim, jevreji su uspjeli izbaciti ovu tačku iz njihovog programa, tako da je ostalo prvih šest načela. Pogledajmo ih!

1. Pokazivanje posebnog interesiranja za jevreje, a posebno za ponovno rođenje njihove države Izrael.

2. Podsjećanje i ohrabrivanje kršćana da se mole za Kuds i "državu Izrael".

3. Podučavanje svih kršćana u svijetu i njihovo informiranje o onome što se događa u "izraelskoj zemlji".

4. Uticanje na kršćanske vođe, organizacije i crkve da iskoriste svoj autoritet u mjestima gdje se nalaze i da lobiraju u interesu Izraela i jevrejskog naroda.

5. Formiranje i pomaganje projekata unutar Izraela da bi se ostvario što veći prosperitet jevreja.

6. Iskorištavanje uticaja na polju pomirenja Arapa i jevreja.

Sedma tačka je izbrisana!

Navest ćemo jedan od primjera djelovanja ove organizacije koja je kao oktopod raširena po čitavom svijetu.

Poznato je da je u švicarskom gradu Bazelu 1898.

godine održana prva konferencija cionista kojoj je prisustvovao i Herzl.

Ova organizacija je namjerno odlučila u istom gradu održati još jednu konferenciju, ali ovoga puta konferencija je bila namijenjena protestantskim cionistima, a ne jevrejskim. I, odista, oni su je i održali 1985. godine, navodeći u proglasu:

"Mi smo delegacije različitih zemalja i predstavnici raznih crkava skupljenih ovdje, u ovoj maloj sali, u kojoj su se prije 88 godina okupili dr. Theodor Herzl i delegati prve cionističke konferencije da bi postavili prvu ciglu za ponovno rođenje države Izrael. Došli smo da se zajedno molimo i udovoljimo Bogu, da predočimo našu golemu vjeru i veliku počast prema Izraelu, kako njegovome narodu, tako i državi i njezinome vjerovanju. Došli smo da ovdje izrazimo našu solidarnost sa njima. Mi danas shvatamo, nakon gorkih patnji kojima su jevreji bili izloženi, da se oni i dalje sučeljavaju sa snagama koje ih preziru i uništavaju, poput onih kojima su bili izloženi u prošlosti. Mi kao kršćani znamo da ni sama Crkva nije bila pravedna prema jevrejima kroz dugu historiju njihovih patnji i njihovoga tlačenja. Mi smo danas okupljeni u Europi, 40 godina nakon holokausta nad jevrejima, radi izražavanja naše podrške Izraelu i da bismo govorili o državi čije rođenje je pripremljeno ovdje, u Bazelu. Mi uvijek kažemo da nema povratka snagama koje mogu iznova krenuti ili ponoviti tlačenje jevreja."

Također su neveli:

"čestitamo 'izraelskoj državi' i narodu na ogromnim dostignućima koja su postigli za manje od četiri decenije. Mi vas bodrimo da budete snažni i

vjerujete u Boga i da budete inspirirani Njegovom prirodom u sučeljavanju sa svim preprekama koje iskrsnu pred vas. Mi s ljubavlju od vas tražimo da nastojite realizirati ciljeve kojima stremite. Trebate shvatiti da je jedino Božija ruka ta koja vam je pomogla da povratite vašu zemlju i koja vas je okupila sa različitih mjesta u koja ste bili protjerani, baš kao što nalazimo u proročanstvima svetih knjiga. I, na kraju, pozivamo sve jevreje na svijetu da se presele u Izrael, kao što tražimo od svih kršćana da podrže i pomognu njihove jevrejske prijatelje u svakom njihovom slobodarskom koraku inspiriranom od Boga".

Treba napomenuti da su svi sudionici ove konferencije bili kršćani. I, nemojte da nas ovaj tekst zbuni, pa da pomislimo da su njegovi sudionici jevrejski cionisti.

Pogledajmo šta je odlučeno na ovoj konferenciji!?

Jesu li njene odluke uopće bile u vezi sa kršćanima i njihovim vjerskim pitanjima?

Pročitajmo najvažnije odluke!

1. Zapad ne smije pomagati Sovjetskom savezu sve dok oni ne daju pravo sovjetskim jevrejima da se isele u Izrael. Kao što je poznato, ovo je kasnije potpuno provedeno.

2. Ohrabrivanje Izraela i njegovih stanovnika na sudjelovanje u svim međunarodnim institucijama i organizacijama, i upućivanje zahtjeva Americi i evropskim zemljama za povlačenjem sa bilo kojeg skupa

ukoliko na njemu ne sudjeluje Izrael.

Ova odluka je donesena stoga što su arapske zemlje ponekad prijetile povlačenjem, pa su druge države bile prisiljene da im udovolje jer su arapske zemlje činile većinu.

3. Sve države trebaju priznati Izrael kao državu i imaju uspostaviti potpune diplomatske odnose sa njom; u ovom kontekstu je posebno spomenuta Vlada Vatikana.

Možda se pitate zašto je potencirano na Vatikanu?

Stoga što je Vatikan središte katolika, a katolici ne vjeruju tako duboko u ideju Izraela kao što je to slučaj sa protestantima.

4. Sve države – u skladu sa Tevratom, međunarodnim pravom i zatečenim stanjem – moraju priznati "Jehudu" i "Sameru" kao sastavni dio Izraela.

5. Zahtjevamo od svih država da priznaju Kuds kao vjekovni glavni grad Izraela i da iz Tel Aviva u njega prebace svoje ambasade.

6. Traženje od svih prijateljskih zemalja sa Izraelom da svojim oružjem ne podupiru nijednu državu u eventualnom ratu protiv Izraela, uključujući i Egipat, s kojim je potpisan mirovni sporazum.

7. Zahtjev svim zemljama da odbace Palestinsku oslobodilačku organizaciju te da ona bude tretirana kao teroristička organizacija. Ovaj zahtjev je ostvarivanje poznatog tevratskog citata da Bog blagosilja svakog ko blagosilja Izrael i proklinje svakoga ko ga proklinje.

8. Osuđivanje svih vidova antisemitizma (neprijateljstva ka Izraelu i jevrejima).

9. Podsjećanje na sve strahote koje je počinila "kršćanska civilizacija" i oni koji sebe nazivaju kršćanima, naročito na pokolje koji su počinjeni za vrijeme Drugog svjetskog rata. Oni smatraju da svaki kršćanin koji se suprotstavio jevrejima nije pravi kršćanin.

10. Raditi na udomljavanju Arapa koji su izbjegli iz Palestine 1948. godine u mjestima gdje se trenutno nalaze.

11. Ekonomsko pomaganje Izraela, i to osnivanjem međunarodnog fonda čiji kapital će iznositi 100 miliona dolara za investiranje u razvoj Izraela.

I, uistinu, prije završetka konferencije je spomenuta suma sakupljena, dodajući tome pomoć koja se u kontinuitetu sakuplja za potporu Izraelu, a u tom okviru se ohrabruju privatne investicije u "izraelsku državu".

12. Traži se od svih kršćana, kao i od svih država da se ne odazivaju arapskim nastojanjima za ekonomskim bojkotom Izraela. Naravno, ovo se i dogodilo. Ekonomska blokada koja je postojala, nakon Madrida je dokinuta i pored toga što je u većini slučajeva bila formalna.

13. Upućivanje poziva Međunarodnom savezu crkvi, čije je sjedište u ženevi, da prizna tevratsku vezu koja povezuje jevrejski narod sa njegovom «obećanom zemljom», ali i da prizna tevratsku i proročansku dimenziju Izraela.

Dakle, vjerovanje na čijem učenju je Izrael osnovan mora priznati spomenuti crkveni savez.

14. Svi sudionici ove konferencije se mole i nestrpljivo

očekuju dan kad će Kuds postati centar interesiranja svih ljudi, kad Kuds kao božanska vladavina postane realnost i činjenica.[53]

Božanska vladavina je, prema kršćanskom mišljenju, vladavina Isaa, alejhi selam.

Međutim, jevreji pod time podrazumijevaju vladavinu svoga Mesije, tj. Dedždžala.

Ovdje treba istaći da oni koji vjeruju u ovo obećanje iz Tevrata, vjeruju u Dedždžalovu vladavinu. Shodno tome, svako ko bude imao ovo ubjeđenje ili mirno i spokojno prizna projekt Izraela, htio to on ili ne, znao to ili ne znao, taj radi na izgradnji Dedždžalove imperije i radi na realizaciji tevratskih proročanstava, koja su oni izmislili. Također, on čini uslugu, želio to ili ne, znao to ili ne znao, cionističkim ciljevima u koje vjeruju ovi fundamentalisti zajedno sa jevrejima.

[53] O Kršćanskoj ambasadi i o ovom kongresu, pogledati: « The Religious Dimension», p.14.
Također, pogledati: «Prophecy and Politics», p. 131.; autor, Grace Halsell, koja je prisustvovala Kongresu, iz prve ruke pojašnjava ono što je tamo imala priliku vidjeti i čuti

Stav islamista

Ovo je tačka razmimoilaženja između islamista i onih koji poput pasa isplaženih jezika trče za fatamorganom madridskih i drugih pregovora.

Zato nema nikakve nelagodnosti niti dvoumljenja prilikom odgovora na pitanje koji je stav islamista prema mirovnom procesu.

Stav je odlučno odbijanje, ne iz inada ili tvrdoglavosti, već radi nepromjenjivog stava zasnovanog na vjerskim principima.

Ako se jevrejski i kršćanski fundamentalisti ne libe u svojim izjavama kojima u potpunosti odbacuju ideju mira, još od takozvanog ženevskog projekta, onda oni koji posjeduju istinsko Allahovo obećanje, Njegovu vječnu riječ i istinito predskazanje su preči i imaju veće pravo na ovaj stav.

Zajedničko odbijanje

Pojavila su se zapitkivanja – kako na Zapadu, tako i u arapskom svijetu – o tajni podudarnosti stavova "fundamentalista" s obje strane o pitanju odbijanja mirovnog procesa.

Odgovor je – s primjedbom na ovaj obmanjivački naziv "fundamentalisti" kad su u pitanju muslimani – da je dodirna tačka to što je svako od nas ubijeđen u obećanje od Boga, ali u skladu sa svojim vjerovanjem.

Mi vjerujemo u istinsko Allahovo obećanje...

Dok oni vjeruju u lažno obećanje, obećanje koje je lažno pripisano Allahu.

Dva obećanja koja se nikad ne mogu usaglasiti.

Razlika je u tome što se mi, hvala Allahu, u obećanju koje nam je dato oslanjamo na Allahove riječi i riječi Njegova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kao i na realne činjenice.

U tom kontekstu, spomenut ću nekoliko radosnih vijesti vezanih za istinito obećanje, a zatim ću upotpuniti svoj govor o kršćanskim fundamentalistima.[54]

[54] O stvarnosti božanskog obećanja sinovima Izrailovim preporučujem čitanje knjige «El-halfijje et-tevratijje li mevkif Amerika». Njezin američki autor opovrgava ovu izmišljotinu i pojašnjava, bazirajući se na tekstovima pripadnika Knjige ali i drugim tekstovima, da ono što se nalazi u prošlim knjigama potvrđuje poruku Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovog ummeta

ISTINITO OBEĆANJE

Mi na svakom rekatu namaza učimo Fatihu spominjući u njoj Allahove riječi:

> **"Uputi nas na pravi put, na put onih kojima si milost Svoju darovao, a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!"** (El Fatiha, 5.-7.).

Jevreji su oni koji su izazvali Allahovu srdžbu, dok su kršćani oni koji su zalutali.

Dakle, mi na svakom rekatu učimo ajete koji podrazumijevaju da je obećanje na koje oni računaju derogirano, neistinito i izmišljeno. Ako je obećanje dato Ibrahimu, alejhi selam, onda se ono odnosi na ovaj monoteistički ummet.

Ismailovo potomstvo

Ummet koji je Allah višestruko blagoslovio i njegov broj stalno uvećava, ummet koji je zašao među različita plemena i narode, onako kako je to spomenuto i u Tevratu.

Ovo nije nijedan ummet do ummeta Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. A narod koji je spomenut su Arapi. Oni su potomci Ismaila, alejhi selam. Arapi su ušli u svaki narod, među Indijce, Afgane, Evropljane, Berbere, Etijopljane... na svakom mjestu.

Dakle, ovo je narod koji je zašao među sve narode. To je narod koji je Allah učinio mnogobrojnim i koji je blagoslovio i upravo njemu je data ova zemlja, kao što nalazimo i u samom Tevratu.

Imam Ahmed i imam Tirmizija (koji kaže da je ovaj hadis vjerodostojan) prenose da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

> **"Allah je od Ibrahimovih sinova izabrao Ismaila, dok je od Ismailovih sinova izabrao Ken'ana, od Ken'ana je izabrao Kurejšije, od Kurejšija – sinove Hašimove, a od sinova Hašimovih je izabrao mene".**[55]

U ovaj kontekst ulaze svi ajeti i hadisi koji u sebi sadrže radosna izvješća o pobjedi islama[56] i njegovoj dominaciji nad svim drugim vjerama.

Allahovo obećanje jevrejima

Jasno je i nedvosmisleno Allahovo obećanje koje je dato jevrejima:

---

55 Ovaj hadis, osim njegove prve rečenice, nalazi se u Muslimovom «Sahihu» na početku poglavlja o fadiletima. Značenje ove rečenice je vjerodostojno, iako to nije slučaj sa njenim senedom; dokaz za to je svjedočanstvo Kur'ana da je Ismail pomagao svome ocu u gradnji Kabe, ali i ono na što upućuje taj tekst, prema riječima učenjaka da je on trebao biti žrtvovan (pogledaj «Kitabu-l-fedail» u «Mustedreku») i samo svojstvo plemena Kinane da su njegovi potomci, kao što nalazimo u Muslimovom «Sahihu», i njihova vrijednost upućuje na njegovu vrijednost

56 Neke od njih ćemo i spomenuti. Na početku svoga djela **«Silsile Sahiha»** cijenjeni šejh Albani spominje ove hadise.

"I Gospodar tvoj obznani da će do Smaka svijeta prepuštati nad njima vlast nekome ko će ih na najgori način tlačiti. Gospodar tvoj je, doista, brz kad kažnjava, a On oprašta i Samilostan je"

(El-A'raf, 167.).

Ovo je Allahovo obećanje koje nikad neće biti pogaženo. Oni koji prihvataju ono što dolazi iz Madrida ili sa bilo kojih drugih pregovora koji slijede, oni su protiv onoga što se nalazi u ovome ajetu.

Uzvišeni Allah je obećao da će do Sudnjeg dana slati one koji će ih najteže kažnjavati. Hitler je jedan dio tog obećanja. Oslobodilački pokreti u Palestini su još jedan vid istog obećanja. Njegov je dio i džihad koji sada traje na okupiranim teritorijama.

Ovaj proces će doživjeti svoju kulminaciju potpunim uništenjem jevreja, kao što stoji u Allahovim riječima:

"Ma gdje god se našli, bit će poniženi, ako se ne stave pod Allahovu zaštitu i zaštitu muslimana, i zaslužit će Allahovu srdžbu i snaći će ih bijeda zato što u Allahove dokaze ne vjeruju i što su, ni krive ni dužne, vjerovjesnike ubijali, i zato što protiv Boga ustaju i što u zlu svaku mjeru prekoračuju"

(Ali-Imran, 112.).

Dakle, stanje bijede i poniženja od Allaha i ljudi, stanja su u kojima se oni konstantno nalaze, osim u nekim rijetkim periodima, izuzetnim slučajevima, u kojima će im biti dato da njihova kazna za trenutak bude odložena. I kad se, nakon ovoga, ponovo vrate svojim

nedjelima, Allahovo obećanje koje se na njih odnosi opet će biti aktuelizirano.

"Sve što činite – činite sebi, dobro i zlo. A kad dođe vrijeme druge prijetnje, poslat ćemo ih da na licima vašim tugu i jad ostave i da u Hram, kao i prvi put, ponovo provale i da sve što osvoje do temelja poruše; i Gospodar vaš će vam se opet smilovati; ako vi ponovo započnete, započet ćemo i Mi. A Džehennem smo za nevjernike tamnicom učinili" (El-Isra', 7.-8.).

"Ako vi ponovo započnete, započet ćemo i Mi."

To znači: kadgod se oni vrate svojim zlodjelima, vratit će im se i Allahova kazna.

U vezi s ovim, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavještava nas u vjerodostojnom hadisu:

"Neće nastupiti Sudnji dan sve dok ne budete ratovali protiv jevreja, i dok kamen i drvo ne budu govorili: 'O muslimane, o Allahov robe, iza mene je jevrej, dođi i ubij ga'."[57]

Ovo će se, tako mi Allaha, svakako i dogoditi, jer nas o ovome izvještava onaj koji govori samo Istinu, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.

[57] Hadis prenose Buharija i Muslim od Ebu Hurejre, i prenosi ga imam Ahmed od Semure ibn Džunduba.

Povratak Mesije

Mi također vjerujemo u ponovni dolazak Mesije (Isa, alejhi selam) onako kako nas o tome obavještava naš Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u vjerodostojnim hadisima.

Kad dođe, on će pobiti kršćane i jevreje.

Prvi koga će on ubiti bit će vladar jevreja, lažni mesija Dedždžal. Ubit će ga u mjestu Babu Ludd u Palestini. Kad ponovo siđe, Mesija, alejhi selam, od kršćana i jevreja neće prihvatiti ništa osim prelaska na islam, a ako to odbiju, bit će ubijeni.

"Polomit će križ, ubiti svinju i dokinuti džizju",

kao što kaže Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.

Za kršćane neće biti drugog izbora:

ili će postati muslimani ili će biti pogubljeni Isaovom, alejhi selam, rukom i sabljom i onih muslimana koji će biti sa njim.[58]

Svi hadisi koji govore o dolasku Isaa, alejhi selam, opovrgavaju ono što se govori na madridskom i drugim mirovnim procesima.

[58] Hadis prenosi imam Muslim na početku poglavlja o silasku Isa, alejhi selam

Mehdi

To negiraju i svi hadisi koji spominju pojavljivanje Mehdija u posljednjim danima Ovoga svijeta; zato što su muslimani oni koji će ratovati protiv svojih neprijatelja pod vođstvom Mehdija, zatim će sići Isa, alejhi selam, koji će dovršiti tu bitku.

Isa, alejhi selam, klanjat će namaz za Mehdijem da bi dokazao da nije došao sa novim šerijatom, već da je sljedbenik Muhammeda, sallallhu alejhi ve sellem. Zato će on klanjati u džematu iza Mehdija i ratovat će zajedno sa muslimanima.

Oblast ratova i iskušenja, a ne oblast mira

Prema svim vjerodostojnim hadisima Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji govore o posljednjim danima Svijeta, vidimo da oni upućuju na to da će ova oblast biti prepuna iskušenja i ratova, a ne – kako oni zagovaraju – da će novi svjetski poredak tu oblast učiniti "oblašću sigurnosti i mira".

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je:

"'Sudnji dan neće nastupiti sve dok Rimljani ne budu ratovali protiv vas i koncentrisat će se u oblasti El-E'amak".

U drugoj predaji stoji:

"U oblasti Dabik".[59]

Iz ovoga se vidi da je oblast šama oblast bitaka. Velika scena za velike bitke. U njoj će se odigrati bitke muslimana koje će, s Allahovim dopuštenjem, biti uvod u osvajanje Konstantinopola i Rima, grada čiji je jedan dio na kopnu, a drugi na moru.

Hadise koji govore o vrijednosti šama spomenuo je šejhu-l-islam Ibn Tejmijje. On je, komentirajući te hadise, rekao da će šam biti utvrđenje muslimana u posljednjem dobu (pred Sudnji dan).[60] To će biti utočište muslimanima i na tom će mjestu ratovati protiv Rimljana.

Hadisi na ovu temu su mnogobrojni i prostor nam ne dozvoljava da ih sve spomenemo. Međutim, cilj nam je pobiti laži koje se spominju u mirovnim procesima; bilo da su to obećanja iz iskrivljenog Tevrata, izjave američkih lidera, protestantskih fundamentalista ili bilo šta drugo što su rekli Allahovi neprijatelji.

Na Madridskoj konferenciji je Bush rekao:

"Cilj ove konferencije nije okončavanje rata između dviju strana, već okončavanje neprijateljstva".

Sam Allah u Kur'anu negira ove riječi i ovu ideju;

[59] Ovo su dijelovi dugog hadisa koji prenosi Muslim, u «Poglavlju o iskušenjima», od Ebu-Hurejre. Postoji i slična predaja od Ibn-Mesuda. Obje predaje potvrđuju ono što smo spomenuli!
(El-E'amak i Dabik su brda blizu Haleba u Siriji, prim. prev.)

[60] Kao što se spominje u Poslanikovom hadisu koji prenosi Ebu-Davud: "Sjedište muslimana na dan bitke bit će na šumovitoj zemlji pored grada zvanog Damask" .

i muslimani će nastaviti da se bore protiv njih:

"...A ako glave okrenete, On će vas drugim narodom zamijeniti, koji onda kao što ste vi neće biti" (Muhammed, 38.).

"O vjernici, ne uzimajte za zaštitnike jevreje i kršćane! Oni su sami sebi zaštitnici! A njihov je onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati; Allah uistinu neće ukazati na pravi put ljudima koji sami sebi nepravdu čine" (El-Maide, 51.).

"O vjernici, ako neko od vas od vjere svoje otpadne, pa Allah će sigurno umjesto njih dovesti ljude koje On voli i koji Njega vole, prema vjernicima ponizne, a prema nevjernicima ponosite; oni će se na Allahovu putu boriti i neće se ničijeg prijekora bojati. To je Allahov dar, koji On daje kome hoće – a Allah je neizmjerno dobar i zna sve" (El-Maide, 54.).

Odmetništvo od vjere

Ako u ovome trenutku ostavimo džihad i povjerujemo da je prestalo neprijateljstvo između nas i jevreja, onda se odmećemo od onoga što je Allah naredio. U tom slučaju, Allah će nas zamijeniti drugim narodom, koji će posjedovati sljedeće osobine:

"Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili sigurnim namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je

postavio namjesnicima one prije njih, i da će im zacijelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im On želi, i da će im sigurno strah sigurnošću zamijeniti; oni će se samo Meni klanjati, i neće druge Meni ravnim smatrati. A oni koji i poslije toga budu nezahvalni – oni su pravi griješnici" (En-Nur, 55.).

Ovo je Allahovo obećanje u kome obećava vjernicima da će ih učiniti namjesnicima na Zemlji.

U drugom ajetu, Allah kaže:

"Mi smo u Zeburu, poslije Tevrata, napisali da će Zemlju Moji čestiti robovi naslijediti"

(El-Enbija, 105.).

Osim ovih, postoje i druge radosne vijesti koje nam govore da će ova vjera stići dokle dosežu dan i noć; mnoga radosna obećanja koja potvrđuju da će se istinsko obećanje ispuniti, a da će lažno obećanje biti obezvrijeđeno i odbačeno:

"Nego istinom suzbijamo laž, istina je uguši i laži nestane; a teško vama zbog onoga što o Njemu iznosite!" (El-Enbija, 18.).

Unatoč ovome, pogledajmo šta kažu zagovornici protestantskog fundamentalizma.

Kaže Pat Robertson:

"Nadao sam se da ću imati priliku da kažem da će biti mira, ali vjerujem da bitka 'Armagedon' nemonovno dolazi i da će se dogoditi u dolini Meggidon. To je neminovnost. Oni mogu potpisivati mirovne sporazume kakve žele, ali se time neće postići ništa. Dolaze crni dani".

On dodaje:

"Ja ne planiram ulaziti u predstojeći pakao. Odista će Bog sići sa Svojih visina. Bože moj, sretan sam zbog toga. Tako sam sretan što On ponovo dolazi".[61]

Dodirna tačka, ali...

Jeste li vidjeli kako naš stav nalikuje njihovom kad je u pitanju odbacivanje Madridske mirovne konferncije, ali i onih koje mogu uslijediti nakon nje?! I mi kažemo, kao i oni, da je – šta god bilo dogovoreno – bitka neminovna. I vidjet ćemo čije obećanje je istinito, a čije je lažno.

"Reci: "Svi mi čekamo, pa čekajte i vi, a sigurno ćete saznati ko su bili sljedbenici prave vjere i ko je bio na pravom putu" (Ta-Ha, 135.).

Jerry Falwell kaže:

"Poštene namjere su glupa djela".

I dodaje:

[61] Grace Halsell, «Prophecy and Politics», p. 17.
(Moguće je da su ovo riječi Jimmyja Swaggerta, ali ta činjenica ništa bitnije ne mijenja; prim. prev.)

"Izrael" nema pravo na odstupanje ni od jednog pedlja palestinske zemlje, jer je to zemlja Tevrata koju je Bog obećao svome narodu".

Douglas Krieger,[62] još jedan iz reda protestantskih fundamentalista, upozoravajući Izrael na opasnost mirovnog rješenja, rekao je:

"Protestantski fundamentalisti su poput jevreja i ortodoksa opsjednuti zemljom koju je Bog obećao Ibrahimu i njegovim potomcima. Izrael može iskoristiti protestantske fundamentaliste da preko njihovih radio i televizijskih stanica reflektira slike Izraela kakve žele i prihvataju Amerikanci. To mogu postići širenjem ideje da Bog voli militantni i naoružan Izrael; i što Izrael u većoj mjeri bude militantniji, utoliko će ga vjerska desnica u Sjedinjenim Državama više pomagati i postajat će im još bliži".[63]

Znači, što Izraelćani budu žešće odbacivali mir, vjerski orijentirani desničari u Americi će imati veće simpatije prema njima, jer i sami odbacuju ideju mira.

James Robison, još jedan protestantski fundamentalist, koji kod američke vlade uživa toliki ugled da ga je Reagan jednom prilikom pozvao da molitvom otvori svečanost Republikanske partije.

on, između ostalog, kaže:

"Mira neće biti sve dok se Mesija ne vrati!"

Mi muslimani se slažemo s ovim. Međutim, s

[62] Protestantski lider iz Colorada

[63] Grace Halsell, Prophecy and Politics, p. 152.

drukčijim polazištem i s drugim značenjem.

On također kaže:

"Nagovještavanje mira prije dolaska Mesije predstavlja herezu" (tj. bezbožništvo i nevjerstvo).

I dodaje:

"Svaki čovjek koji vjeruje u mir jest protiv Božije volje i protiv Mesije".[64]

Stoga autor knjige "Prophecy and Politics" kaže da 40 miliona protestantskih fundamentalista čvrsto vjeruju da sami Bog želi da Izrael zauzme svu arapsku zemlju koju je moguće uzeti.

Kao što kažu:

"Zaista, mi kršćani odgađamo dolazak Krista na taj način što ne pomažemo jevrejima da osvoje još zemlje".

Zato Jevreji osnivaju nova naselja u području Zapadne obale i području Golanske visoravni, pa čak i za vrijeme samog održavanja Madridske konferencije.

U ovome ih podržavaju protestantski fundamentalisti u Americi koji kažu:

"Svako ko se protivi ovome – osnivanju novih naselja – taj odlaže povratak Krista ili doprinosi tome".

Međunarodne rezolucije – blještavi principi

Jedan protestantski fundamentalist kaže u svome

[64] Grace Halsell, «Prophecy and Politics», p. 16.

pozivu upućenom jevrejima:

"Jevreji ne smiju vjerovati ovim blještavim principima 'međunarodnog prava'. Stoga, Izrael, s vremena na vrijeme, treba kršiti 'međunarodno pravo' i sam određivati šta je to zakonito i moralno, bazirajući se na samo jednoj odrednici: šta je to dobro za jevreje i šta predstavlja njihov interes".[90]

Ako je međunarodno pravo protiv izgradnje jevrejskih naseobina i protiv jevrejskih intresa, onda ono ne može biti prihvaćeno i njime se komotno može udariti o zid.

U skladu s ovim, Israel šahak, jedan od protivnika šamirove vlade i član Organizacije za ljudska prava, kaže:

"Novi kršćanski desničari opravdavaju svaki vojni ili zločinački čin Izraela. Dakle, shodno tome, oni podržavaju ta djela".

[90] Grace Halsell, «Prophecy and Politics», p. 156.

CILJEVI MIROVNOG PROCESA I NJEGOVE POSLJEDICE

Ostala nam je veoma važna stvar koje se moramo dotaći. Ona se sastoji iz dva dijela:

Prvi dio: Koji se rezultati mogu očekivati od onoga što se trenutno naziva mirovni proces? Ili, bolje rečeno, šta se planira sa ovom oblašću kad bude gurnuta u vjerovanje u lažno obećanje i kad joj bude nametnuto nevjerovanje u istinito obećanje koje dolazi od Allaha, subhanehu ve teala?

Drugi dio: Rješenja i prijedlozi.

Postoje mnogi ciljevi i opasne posljedice... Nadam se da nas govor o pojedinostima neće navesti da zaboravimo njegove dalekosežne ciljeve. Ono što ću vam spomenuti, nisu svi ciljevi. To su pokazatelji prikupljeni iz njihovih proglasa koje su objavljivali u svojim starim i novim knjigama.

1. Obustavljanje palestinskog džihada unutar okupiranih teritorija, poznatog kao intifada. Nakon sklapanja mira, palestinski borci neće više biti borci za oslobođenje od okupacije nego će biti građani koji se bore protiv vlastite države i, shodno tome, svaka njihova akcija će izgubiti zakonsku utemeljenost, a svaka zemlja ima pravo suzbijati sve svoje građane koji prelaze granice njenog zakona – baš kao što je propisano međunarodnim pravom!

   Ovo je najvažniji cilj, jer Izrael se sada najviše boji mudžahida – boraca intifade – stoga što mu arapske zemlje ne predstavljaju opasnost, i on to dobro zna.

Međutim, prijetnju predstavlja strah od rastuće islamske svijesti na okupiranim područjima i van njih.[91]

2. Ovim općim mirom između Arapa i jevreja, oni žele stijesniti islamsko pozivanje – davu, i žele atakirati na islamske pokrete na bilo kojem mjestu. Vjerovatno ciljaju zadati jake udarce islamskom pokretu u svim dijelovima svijeta; od Maroka do Indonezije, kao što se izrazio i sam Nixon.[92]

3. Uništavanje arapskih sila koje okružuju Izrael uprkos tome što trenutno ne predstavljaju opasnost za njega. Irak je već uništen i vjerovatno će sljedeći korak biti uništavanje sirijske vojske, jer ta vojska posjeduje neki vid snage, obučenosti i iskustva, i može predstavljati opasnost za jevreje ukoliko bi islamisti zamijenili trenutnu vlast. Ovaj plan može biti realizirati i sirijski batinijski režim, istovijetno onome što je učinio Sadat u Egiptu.

4. Pokoravanje cijele oblasti jevrejskoj vojnoj dominaciji i nametanje američkog protektorata u oblasti, kao i sprječavanje napredovanja bilo koje od oblasnih vojski, tako da te vojske čuvaju samo unutarnju sigurnost. Ovo opravdavaju činjenicom da u sklopu novog svjetskog poretka neće biti potrebe za

[91] Nakon proglašenja njihovoga sporazuma sa izdajničkim vođstvom i nakon potpisivanja tajnih suplemenata na taj sporazum, ispalo je da je sve znatno poganije nego što je mogao pretpostaviti palestinski čovjek. Palestinci koji pripadaju PLO-u postat će sredstvo za istrjebljenje muslimana i dio jevrejskog sigurnosnog aparata. Za detalje, pogledati časopise »El-Mujtama'a» i «El-Bejan»

[92] Nakon sklapanja posljednjeg sporazuma, poznato je čemu je bila izložena islamska dava. To je obuhvatilo zemlje od Mauritanije preko zemalja Zaljeva do Filipina

poput Saddama!? Ako težite sigurnosti svojih granica, novi svjetski poredak će vam ih garantirati. Međutim, neće predstavljati smetnju postojanje snaga za održavanje unutarnjeg reda koje neće imati agresivne namjere ka susjedima.

Ovo je cilj zašto je planiran scenarij okupacije Kuvajta i Zaljevskog rata koji su tako predočili da je postao prihvaćen u svijesti ljudi.

5. Mijenjanje medijskih i školskih sistema tako da se izbaci sve što podstiče mržnju ka jevrejima. Ovo predstavlja veliku opasnost. I sam šamir je najavio na Madridskoj konferenciji:

"Mora doći do izmjene vašeg neprijateljskog stava ka jevrejima, tako da postepeno dođe do ukidanja svih neprijateljskih obilježja naspram jevreja. štaviše, da prestane sve ono što izaziva vjersku netrpeljivost!

Ovome je pristupio Egipat promijenivši spomenute sisteme. Iz udžbenika su izostavili bitke koje je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, vodio protiv jevreja, kao što su izostavljeni dokazi njihovoga neprijateljstva ka Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i to u toj mjeri da neki mufesiri koji se pojavljuju na televiziji izbjegavaju spominjati ajete koji govore o jevrejima i samo ih preskaču prelazeći na druge.

Oni ovo žele postići na cijelom Bliskom istoku.

Promjenom školskih sistema se mijenjaju gledišta na cijeli problem, koji je dosad, nažalost, izučavan samo iz prizme nacionalizma (Arapi i jevreji) i nije mu se prilazilo sa stanovišta islama.

Na drugoj strani, u Americi 20.000 škola podučava da je ovo vjerski problem sa dubokim tevratskim korijenima.

6. Nametanje jevrjske ekonomske dominacije u čitavom regionu.

   šta predstavlja naša ekonomija u usporedbi sa zapadnom ekonomijom kojom su zavladali Jevreji putem kamate i kamatnih banaka?! Kako će tek biti kad svoje ruke pruže u naše krajeve!? Brzo će zavladati ekonomskim tokovima u svim zemljama regiona.

7. širenje kršćanske i jevrejske kulture po cijeloj oblasti. To će biti popraćeno kampanjama pokrštavanja. Kršćani su počeli dizati glave i govoriti da su događaji u Zaljevu stvorili priliku za uvođenje kršćanske vjere u oblasti za koje prije nismo ni sanjali da će u njih ući. Javno kršćansko misionarstvo, javne crkve koje su u nekim državama regiona i javno podržane. Ova Sveta zemlja je sa svih strana okružena projektima pokrštavanja. Očekivati je i kampanje u kojima će se nasrtati na islamska učenja i kojima će biti ona skrnavljena na svim nivoima. Jer, oni posjeduju ogromnu medijsku mašineriju. U ovome će im pomoći i arapska štampa tako što će skrnaviti sliku onih koji pozivaju islamu i skrnavljenjem fakata naše islamske historije. Sve ovo treba očekivati, iako je moguće da se njegovo provođenje bude odvijalo donekle usporeno i postepeno.

8. Krađa prirodnih bogastava u regionu, kao što su nafta i voda, i njeno korištenje za jevrejske i američke interese.

Kažu da mora doći do dva rata: rata za naftu i rata za vodu. Naftni rat je završen, a očekuje se rat za vodu. Oni žele prisvojiti vode Eufrata, Litana, rijeke Jordana, pa čak i vodu Nila, koju bi eksplatirali cijevima ispod Suecskog kanala i dovodili je do palestinske zemlje. Na oku su im i podzemne vode koje se nalaze na sjeveru Arapskog poluostrva. Sve ovo im je potrebno da bi izgradili nova naselja jevrejskim doseljenicima. Zato oni ukazuju da će sljedeći rat biti rat za vodu.

Recimo, da izbije rat između Turske i Sirije. Amerikanci će biti primorani na vojni angažman. Taj rat će riješiti problem sirijske vojske, sa jedne strane, i problem voda, s druge strane. Uz to, treba imati na umu da je Turska članica NATO-pakta.

Danas se na Zapadu neprekidno odvijaju susreti na ojačavanju ovoga pakta i njegovom razvoju priključivanjem zemalja Istočne Evrope. Postavlja se pitanje: Protiv koga je usmjeren ovaj razvoj i osnaživanje ovoga pakta?

Kako bi se suprotstavili zajedničkom neprijatelju – koji neće biti niko drugi do nas samih – oni teže pripajanju zemalja bivšeg Istočnog bloka Zapadu...

9. Kvarenje morala u cijeloj oblasti, što je osobina jevreja bez obzira gdje oni došli... Pod izgovorom turizma i historijskih ostavština, oni će pokvariti čitav region. Svim zemljama u regionu prijeti opasnost od nemorala, i to putem droge, prostitucije i nemoralnih filmova. Ovdašnje novine su objavile da je Izrael poslao djevojke koje su zaražene sidom u Egipat zato što Egipat predstavlja centar stabilnosti i snage u islamskom svijetu. Ovo će se proširiti i na druge

zemlje. A razvratni jevrejski satelitski TV-kanali nisu ništa drugo osim dio svega ovog.

10. Otvaranje vrata izraelskim špijunima u mjestima o kojima nisu ni sanjali. Ovo je veoma važan cilj zato što Izrael planira u onolikoj mjeri u kojoj poznaje ovaj region i stvarno stanje u njemu. Oni posebno žele znati sve detalje o islamskom preprodu (sahvi), o odbrambenoj spremnosti arapskih vojski. Možda i ne postoji ništa što im je od velike važnosti, a da s time nisu upoznati. Međutim, nužno je potpuno poznavati sve pojedinosti.

11. Postoji cilj u koji jevreji ulažu napore, a to je otkrivanje arheoloških iskopina s jevrejskim tragovima. To je zato da bi dokazali da je neka zemlja u svojoj osnovi jevrejska. Postoje mišljenja koja govore da zemlja iz koje su jevreji izašli nije Egipat, već južni dio Arapskog poluostrva. čak su neki priložili slike Abhe i oblasti oko nje, zagovarajući da se u Tevratu spominje upravo ova oblast. Kao dokaz tome, navode mogućnost da je vladar koji je iskopao jame da bi kaznio vjernike bio jevrej... Zatim, kao dokaz navode i Hajber... Sve to predstavlja uvod za proturanje ideje da je ova zemlja njihova.

Ovo su neki od ciljeva koje oni žele realizirati i neke posljedice njihovog mogućeg ostvarivanja...

Molimo Allaha da sačuva nas, našu vjeru i naše zemlje od njihovoga zla.

PRIJEDLOZI ZA RASKRINKAVANJE ZAVJERE PROTIV KUDSA

1. širenje vjerske svijesti u cijelom ummetu i upoznavanje svih slojeva ummeta sa ispravnim vjerovanjem, a posebno sa principom vela' vel bera' (ljubavi prema vjernicima i mržnje prema nevjernicima). Da se izjasnimo da je podloga ovoga sukoba vjerska; da na Madridskoj konferenciji niko nije zastupao stav islama i da na njoj nismo čuli šta kaže Allah, šta kaže Njegov Poslanik. Niti smo čuli da je Kuds islamski. Ovo je sveislamski problem i ne tiče se samo Palestinaca, niti samo Arapa, niti samo muslimana koji su živi danas. Ovo predstavlja islamski problem koji se tiče svih muslimana do Sudnjega dana.

2. Oživljavanje uloge džamije... da bi se pružio otpor ovome valu koji rušilački djeluje na medijskom i kulturnom planu. Mi ne posjedujemo ništa osim džamija. I, hvala Allahu, njihov uticaj je veoma veliki i mi moramo raditi na njegovom uvećavanju. Ako već ne posjedujemo komunikacijske satelite, onda je najmanje što možemo uraditi to da potpuno iskoristimo ono što već imamo.

3. Zbijanje redova pripadnika ehli-sunneta u čitavom svijetu i da to bude uvod za sjedinjavanje safova čitavog ummeta u skladu sa metodama naših uzoritih prethodnika (selefu-salih).

   Kao što je nužnost objedinjavanje davetskih i praktičnih planova na širenju ispravnog vjerovanja, uz izbjegavanje razmimoilaženja u sporednim stvarima koje se baziraju na idžtihadu. Problemi

ovakvog karaktera trebaju biti rješavani u ljubavi, bratstvu i međusobnoj samilosti, a to se postiže oživljavanjem kulture razmimoilaženja, što je bilo prisutno među našim prethodnicima.

4. Nužno otvaranje islamskih banki koje će se suprotstaviti kamatnoj najezdi koja prijeti cijelom regionu.

5. žestoko upozoravanje na opasnost koju sa sobom nosi mijenjanje nastavnih programa. štaviše, nužno je da učenici razumiju ajete i hadise koji govore i jevrejskim spletkama prema nama i da se oni praktično primijene na stvarnost koju živimo.

6. Dužnost nam je da u ummetu budimo nadu u istinito Allahovo obećanje i da to povezujemo sa dokazima iz šerijata i iz stvarnog života kako ovaj ummet ne bi bio pogođen beznađem. Jer, islamski ummet u bilo kom od teških trenutaka svoje historije nikad nije zapao u beznađe. Mi smo uvjereni da će nam Allah pomoći.

7. Povećavanje davetskih aktivnosti na Zapadu, posebno u Americi. I praćenje planova i aktivnosti onih koji kuju zavjere, uz savjet našoj braći koji su na Zapadu da prate aktivnosti takvih pokreta. I, kad se oni počnu pridržavati islama, na njima je da pozivaju ljude na Zapadu u islam, jer vjerska praznina u kojoj ljudi tamo žive, kao i vjerske slobode predstavljaju priliku za širenje islama, pogotovo u Americi. A ako oni koji sa sobom nose Uputu uspiju proširiti svoj uticaj do sredstava informiranja i do političkih krugova, tada mogu učiniti mnogo.

8. Svom snagom istinski poduprijeti palestinski narod na

okupiranim područjima, pomagati im na davetskom polju knjigama, novcem, kao i svime što im je potrebno u njihovom džihadu. Ulaganje nastojanja za opstankom na okupiranim područjima i za povećanjem palestinskog nataliteta, jer će tako Izrael izgubiti ravnotežu u ljudstvu i politici, ali i na moralnom planu. Amerikanci, Britanci i drugi – mislim na jevreje i kršćane – doniraju stotine milijardi u korist Izraela.

9. Tražiti povlačenje novca koji su muslimani uložili u banke koje drže naši neprijatelji. Taj novac treba biti potrošen u nužne odbrambene potrebe zemalja islamskog svijeta. Naši neprijatelji žive od milijardi koje stavljamo na njihove banke, dok milioni naše braće umiru od gladi, siromaštva i u izbjeglištvu.

   Također, moramo čuvati bogastva ummeta za buduće generacije i ne smijemo dozvoliti jevrejima i kršćanima da ih crpe u "okrilju mira"...

10. Moramo se boriti protiv luksuza, rasipništva i nezaposlenosti u našem ummetu. Moramo objediniti sve potencijale ummeta za suprostavljanje džinovskom i zavidnom neprijatelju. Svaki čovjek treba izdvajati iz svoje plaće, od hrane i od svoga vremena, jer smo suočeni sa golemim i nemilosrdnim neprijateljem. Ovo nije bitka pobjednika i gubitnika. Ovo je bitka za biti ili ne biti.

"A Allah čini šta hoće, ali većina ljudi ne zna"
(Jusuf, 21.)

Autor u crticama

- Sefer ibn-Abdurrahman el-Havali, rođen je 1373. hidžretske godine u selu El-Havala na jugu Saudijske Arabije.
- 1394. h. g. s odličnim uspjehom završava studije na Islamskom univerzitetu u Medini.
- 1399. h. g. na univerzitetu Ummu-l-Kura u Mekki brani magistarsku tezu iz oblasti islamskog vjerovanja.
- 1406. h. g., također na univerzitetu Ummu-l-Kura u Mekki, s odličnim uspjehom brani doktorsku disertaciju.
- 1408. h. g. biva izabran za šefa Katedre akide (islamsko vjerovanje) na univerzitetu Ummu-l-Kura u Mekki. Tu je funkciju obavljao sve do 1414. h. g., kad je otpušten radi svojih otvorenih stavova.
- 1413. h. g., kao odgovor na kršćanske misionarske napore, u Džeddi je osnovao Centar za islamska istraživanja i prevođenje.

- Od djela koja je napisao dr. El-Havali, izdvajamo:

  «SEKULARIZAM, KORIJENI, RAZVOJ I UTICAJ NA SAVREMENI ISLAMSKI ŽIVOT»,

  «METODOLOGIJA EŠARIJSKE AKIDETSKE ŠKOLE»,

  «KISSINGEROVO OBEĆANJE: ISLAMSKI STAV SPRAM RATA U ZALJEVU»,

  «KUDS IZMEĐU ISTINITOG I LAŽNOG OBEĆANJA».

Sadržaj

Predgovor 4

DVA OBEĆANJA 5

UPORIŠTE LAŽNOG OBEĆANJA 7
- Zemlja Ken'anova 9
- Obrezani vladar 11
- "Tebi i tvom potomstvu" 12
- Zašto kršćani? 14

TRI VJERE I OČEKIVANI MESIJA 16
- Dvojica mesija 17
- Mi, zapad i tri događaja 20
- Veza između novog svjetskog poretka i vladavine mesije dedždžala 24

DRUGI MILENIJ I «ARMAGEDON» 28
- Sedam predsjednika 34
- Islamski fundamentalizam 37

DVA CIONIZMA 39
- Prije Hertzla 39
- Crna kuga 39
- Protestanti 41
- William Eugene Blackstone 44
- "Fond za otkrivanje Palestine" 45
- Balfourova deklaracija 45
- Woodrow Wilson ("sin pastira Crkve") 46
- Henry Cabot Lodge 47

PROTESTANTSKO BUĐENJE 48
- Donacije za Crkvu 49
- Univerziteti i škole 50
- Predsjednici i svećenici 51
- Vjerski mediji 52
- "Elektronske crkve" 54

ZVIJEZDE KRŠĆANSKOG FUNDAMENTALIZMA 57
- Jerry Falwell 57
- Pat Robertson 59
- George Otis 63
- Mike Evans 64
- Međunarodna kršćanska ambasada 67
- Stav islamista 74
- Zajedničko odbijanje 74

ISTINITO OBEĆANJE 76
- Ismailovo potomstvo 76
- Allahovo obećanje jevrejima 78
- Povratak Mesije 80
- Mehdi 81
- Oblast ratova i iskušenja, a ne oblast mira 81
- Odmetništvo od vjere 83
- Dodirna tačka, ali... 85
- Međunarodne rezolucije – blještavi principi 88

CILJEVI MIROVNOG PROCESA I NJEGOVE POSLJEDICE 89

PRIJEDLOZI ZA RASKRINKAVANJE ZAVJERE PROTIV KUDSA 95

Autor u crticama 98

Sadžaj 100